

HRVATSKI SABOR
Odbor za europske poslove

Klasa: 022-03/18-03/43
Urbroj: 6521-31-18-01
Zagreb, 23. ožujka 2018.

ODBOR ZA GOSPODARSTVO
Predsjednik Darinko Kosor

Poštovani predsjedniče Odbora,

Odbor za europske poslove na temelju članka 154. stavka 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora prosljeđuje Odboru za gospodarstvo stajalište o dokumentu Europske unije objavljenom slijedom prioriteta Europske komisije uključenog u Radni program za razmatranje stajališta Republike Hrvatske za 2018. godinu:

Stajalište Republike Hrvatske o
Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o uzajamnom priznavanju robe
koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici
COM (2017) 796

koje je Koordinacija za vanjsku i europsku politiku i ljudska prava Vlade Republike Hrvatske usvojila Zaključkom: Klasa: 022-03/18-07/115, Urbroj: 50301-23/21-18-1 na sjednici održanoj 20. ožujka 2018. godine.

Predmetni Prijedlog uredbe Komisija je dostavila Hrvatskom saboru 23. siječnja 2018. u sklopu prioriteta iz Programa rada Europske komisije za 2018. „Bolje i pravednije unutarnje tržište“, te je u tijeku njegovo donošenje u Europskom parlamentu i Vijeću Europske unije.

U skladu s člankom 154. stavkom 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora, molim Vas da Odboru za europske poslove dostavite mišljenje o Stajalištu Republike Hrvatske najkasnije do 4. svibnja 2018. godine.

S poštovanjem,

PREDSJEDNIK ODBORA
Domagoj Milošević

U prilogu: - Stajalište Republike Hrvatske o COM (2017) 796
- COM (2017) 796

Na znanje: - INFODOK služba

PRIJEDLOG OKVIRNOG STAJALIŠTA REPUBLIKE HRVATSKE

Naziv dokumenta (na hrvatskom i engleskom):

Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o uzajamnom priznavanju robe koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi

Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on the mutual recognition of goods lawfully marketed in another Member State

Brojčana oznaka dokumenta: COM/2017/0796 final - 2017/0354 (COD)

Nadležno TDU za izradu stajališta, organizacijska jedinica i djelatnici:

Nadležno tijelo državne uprave:

Ministarstvo gospodarstva, poduzetništva i obrta – nositelj

Organizacijska jedinica:

Uprava za trgovinu i unutarnje tržište

Nadležni djelatnici:

Tajana Vrban, voditeljica Službe za robe na unutarnjem tržištu i Centar SOLVIT, tajana.vrban@mingo.hr

Alen Botica, viši stručni savjetnik specijalist, Služba za robe na unutarnjem tržištu i Centar SOLVIT, alen.botica@mingo.hr

Katarina Jukić, voditeljica Službe sigurnosti proizvoda, katarina.jukic@mingo.hr

Branka Horvatek, viša tržišna inspektorica, Služba sigurnosti proizvoda, branka.horvatek@mingo.hr

Vedrana Filipović-Grčić, načelnica sektora, Sektor tržišne inspekcije, vedrana.filipovic-grcic@mingo.hr

Dionici konzultirani prilikom izrade Prijedloga okvirnog stajališta:

Tijela državne uprave: Ministarstvo gospodarstva, poduzetništva i obrta, Ministarstvo unutarnjih poslova, Ministarstvo graditeljstva i prostornoga uređenja, Ministarstvo rada i mirovinskoga sustava, Ministarstvo poljoprivrede, Ministarstvo financija, Ministarstvo zaštite okoliša i energetike, Ministarstvo zdravstva, Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture, Državni zavod za mjeriteljstvo, Hrvatska akreditacijska agencija, Hrvatski zavod za norme

Poslovna udruženja: Hrvatska gospodarska komora, Hrvatska obrtnička komora, Hrvatska udruga poslodavaca, Hrvatski izvoznici

Nadležni djelatnik u MVEP (Sektor za koordinaciju europskih poslova):

Maša Popović, voditeljica Službe za unutarnje tržište, zapošljavanje i socijalnu politiku, zdravlje, zaštitu potrošača, obrazovanje, kulturu, sport i mlade, Služba za COREPER I,
masa.popovic@mingo.hr

Nadležna radna skupina Vijeća i nadležni djelatnik u SP RH pri EU:

Radna skupina za tehničko usklađivanje Vijeća EU
Vedran Lalić, vedran.lalic@mvep.hr

Osnovne sadržajne odredbe Prijedloga EK:

Prijedlogom Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o uzajamnom priznavanju robe koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi utvrđuju se pravila i postupci za države članice prilikom primjene načela uzajamnog priznavanja u pojedinačnim slučajevima u odnosu na robu koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici u skladu s člancima 34. i 36. Prijedlog Uredbe prati i akcijski plan na razini EU-a kojim će se podići razina osviještenosti o uzajamnom priznavanju.

Prijedlogom Uredbe o uzajamnom priznavanju se nastoji unaprijediti slobodno kretanje robe koja se već zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici uvodenjem dobrovoljne Izjave o uzajamnom priznavanju kako bi se usmjerio i pojednostavnio dijalog između gospodarskih subjekata i nacionalnih tijela o zakonitosti stavljanja proizvoda na tržište. Utvrđuju se uvjeti koji se tom izjavom moraju ispuniti te se pojašnjava da je izjava dostupna na internetu.

Utvrđuje se postupak koji nadležna tijela država članica trebaju slijediti prilikom ocjene može li se roba koja je zakonito stavljena na tržište u drugoj državi članici staviti na tržište na njihovu državnom području na temelju načela uzajamnog priznavanja.

Prijedlog sadržava zahtjeve u pogledu privremene suspenzije robe koja je zakonito stavljena na tržište u drugoj državi članici ako ta roba predstavlja ozbiljan rizik za zdravlje i sigurnost ili je u suprotnosti s javnim moralom ili javnom sigurnošću.

Izbjegava se udvostručavanje obavijesti Komisiji, ako je administrativna odluka o kojoj treba dostaviti obavijest i mjera obuhvaćena RAPEX-om.

Uspostavlja se učinkoviti zaštitni postupak za gospodarske subjekte koji žele osporiti administrativne odluke o uskraćivanju ili ograničavanju pristupa tržištu. Gospodarski subjekti koristit će mehanizam za rješavanje problema SOLVIT. Na zahtjev odgovarajućeg centra SOLVIT Komisija vrši procjenu te administrativne odluke koja je predmet spora.

Utvrđuju se zadaće kontaktnih točaka za proizvode. Prijedlog predviđa osnaživanje kontaktnih točaka za proizvode jačanjem njihove uloge kao glavnih pružatelja informacija o nacionalnim pravilima obuhvaćenima uzajamnim priznavanjem.

Utvrdjuje se okvir za administrativnu suradnju nadležnih tijela odnosno kontaktnih točaka radi djelotvorne razmjene informacija među državama članicama.

Predviđa se informatički alat koji će se upotrebljavati za potrebe komunikacije i razmjene informacija među nadležnim tijelima država članica i između nadležnih tijela država članica i Komisije i obavješćivanje o administrativnim odlukama o uskraćivanju pristupa tržištu.

Uspostavlja se odbor te utvrđuju provedbene ovlasti koje se ovom Uredbom dodjeljuju Komisiji.

Stupanjem na snagu ove Uredbe stavlja se izvan snage Uredba (EZ) br. 764/2008.

U Prilogu se navodi standardizirani obrazac Izjave o uzajamnom priznavanju.

Razlozi za donošenje i pozadina dokumenta:

U Strategiji jedinstvenog tržišta (COM(2015) 550 od 28.10.2015.) istaknuta je potreba za jačanjem jedinstvenog tržišta robe u području uzajamnog priznavanja. Prema tom načelu proizvodi koji se zakonito stavljaju na tržište u nekoj državi članici i koji ne podliježu europskom zakonodavstvu o usklađivanju trebaju uživati pravo na slobodno kretanje iako nisu usklađeni s nacionalnim tehničkim propisima države članice odredišta. Međutim, kako se pokazalo u nedavnoj evaluaciji načela uzajamnog priznavanja, njegov puni potencijal još nije u cijelosti iskorišten.

Kako bi se poboljšala primjena načela uzajamnog priznavanja, Komisija je 19. prosinca 2017. predstavila Paket o robi kojemu je cilj olakšati tvrtkama (posebno malim i srednjim poduzetnicima) stavljanje odnosno prodavanje njihovih proizvoda diljem Europe, te jačanje nadzora koje provode nacionalne inspekcije i carinski službenici kako bi spriječili prodaju nesigurnih proizvoda.

Paket o robi usmjeren je na uklanjanje dva ključna nedostatka jedinstvenog tržišta robe, neučinkovito uklanjanje nesigurnih proizvoda s tržišta i problemi s nacionalnim pravilima za određene sektore proizvoda koji nisu obuhvaćeni zajedničkim zakonodavstvom EU-a za proizvode.

Paket sadrži Komunikaciju Komisije Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru - Paket o robi: Jačanje povjerenja u jedinstveno tržište [COM \(2017\) 787](#) koja predočuje probleme slobodnom kretanju robe i razloge za donošenje dva zakonodavna prijedloga koji su praćeni „soft law“ mjerama - neobvezujućim pravnim mjerama iz ove Komunikacije čiji je cilj izgraditi povjerenje u jedinstveno tržište.

Prijedlog Uredbe o uzajamnom priznavanju izrađen je temeljem procjene učinka Uredbe o uzajamnom priznavanju i provedenog javnog savjetovanja s dionicima tijekom 2015. i 2016. godine:

- Procjena učinka priložena dokumentu Prijedlog Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o uzajamnom priznavanju robe ([SWD\(2017\)471](#))
- Sažetak procjene učinka priložen dokumentu Prijedlog Uredbe Europskog parlamenta i

Vijeća o uzajamnom priznavanju robe (SWD(2017)472)

- Sažeto izvješće Savjetovanja s dionicima priloženo dokumentu Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o uzajamnom priznavanju robe (SWD(2017)477)

U procjeni učinka navode se opcije politike, a dionici (iz javnog i privatnog sektora za proizvode u DC-ima i EK) su zaključno odabrali opciju opsežne zakonodavne izmjene Uredbe (EZ) br. 764/2008 (dobrovoljna izjava o sukladnosti, unaprjeđenje kontaktnih točaka za proizvode i bolja suradnja), u kombinaciji s opcijom nezakonodavnih mjera kojima bi se unaprijedilo uzajamno priznavanje (podizanje razine osviještenosti, osposobljavanje, razmjena dužnosnika).

Cilj prijedloga Uredbe kojom će se van snage staviti Uredba 764/2008 je smanjiti administrativno opterećenje s pomoću sljedećeg:

- unaprjeđivanjem znanja o tome kada i kako se može primijeniti načelo uzajamnog priznavanja;
- olakšanim pristupom informacijama o uzajamnom priznavanju;
- olakšanim dokazivanjem da je proizvod zakonito stavljen na tržište u drugoj državi članici te se stoga na njega može primijeniti načelo uzajamnog priznavanja;
- pristupom besplatnim i učinkovitim sredstvima za osporavanje administrativnih odluka o uskraćivanju ili ograničavanju pristupa tržištu.

Status dokumenta:

Dana 23. siječnja 2018. godine u Vijeću je održan sastanak Radne skupine za tehničko usklađivanje na kojemu se raspravljalo o novom Paketu o robi. **Paket se sastoji od dva zakonodavna prijedloga (uzajamno priznavanje i nadzor nad tržištem) i komunikacije EK-a kojom se predočuju problemi slobodnog kretanja robe kao opravdanje za nove zakonodavne prijedloge COM (2017) 787.**

Na sastanku Radne skupine za tehničko usklađivanje Vijeća EU-a, 23.1.2018.g. potvrđeno je da je Paket o robi jedan od prioriteta bugarskog predsjedništva Vijećem u prvoj polovini 2018.g.

EK Paket o robi smatra izuzetno važnim te su zahvalni BG PRES-u što je stavilo veliki naglasak na ovaj paket. Europska poduzeća nisu sklona ulasku na nova tržišta zbog raznih prepreka, a nacionalna tijela često oklijevaju u prihvaćanju proizvoda koji nisu u skladu sa nacionalnim tehničkim propisima. Mjere iz Uredbe 764/2008 i uloga PCP-eva do sada nisu bile dovoljno učinkovite. Teško je točno izračunati razmjer ovog problema, no prikupljeni podaci ukazuju na to da je problem značajan. Uklanjanje prepreka na unutarnjem tržištu bi značilo povećanje udjela intra-EU trgovine na 100 milijardi EUR godišnje. Uzajamno priznavanje ne funkcionira dobro velikim dijelom i zbog ne postojanja osviještenosti o samom načelu i njegovom značenju. Gospodarski subjekti znaju za načelo, ali ne razumiju nužno kako ga koristiti u svom poslovanju, tj. kako ga sprovesti u praksi. Što se tiče provedenih konzultacija sa dionicima i tamo su identificirali nedovoljnu osviještenost među dionicima. Kao jedna od prepreka bolje provedbe načela uzajamnog priznavanja naveden je i nedostatak povjerenja i kvalitetne suradnje između nadležnih nacionalnih tijela.

Republika Hrvatska i sve države članice su na sastanku 23.1.2018.g. pozdravile nastojanja Komisije na predloženom sveobuhvatnom Paketu za robe.

Dana 7. veljače 2018.g. održan je sastanak RS Vijeća za tehničko usklađivanje na kojem se započelo sa raspravom o Prijedlogu Uredba o uzajamnom priznavanju. Na sastanku se dosta pažnje posvetilo članku 4. odnosno Izjavi o uzajamnom priznavanju. DČ načelno pozitivno gledaju na Izjavu, no postoje nedoumice kako bi Izjava funkcionirala u praksi. Npr. FR smatra kako ne bi svaki gospodarski subjekt (proizvođač, ovlaštenu zastupnik, uvoznik ili distributer) trebao popunjavati Izjavu, već samo ovlaštenu zastupnik uz izričitu dozvolu proizvođača. RO smatra, slično, kako distributeri ne bi trebali popunjavati Izjavu jer po njihovom iskustvu, često nemaju uvid u sve potrebne podatke i informacije, a što bi moglo dovesti do toga da će Izjavu popuniti na ne ispravan način. HR je ukazala na potrebu da treba jasnije definirati gospodarske subjekte. Ono što je zajedničko u svim komentarima DČ-a je pitanje odgovornosti – što raditi u slučajevima kada se ustanovi da informacije u Izjavi nisu točne? Tko snosi odgovornost? Koje su kazne? Koje točno dokumente je potrebno priložiti Izjavi (UK)?

EK odgovori: Potrebno je voditi računa o razlikama između Izjave o uzajamnom priznavanju i Izjave o sukladnosti. U harmoniziranom području postoji veći broj obaveza. Izjava o uzajamnom priznavanju može biti objavljena na bilo kojem web-mjestu. Dostavljanje Izjave: objavom na web-mjestu ili dostavom nadležnom tijelu u PDF-u. U slučajevima neistinitih informacija primjenjuje se nacionalno kazneno pravo. Prijevod na službene jezike: u slučaju postojanja više službenih jezika, traži se korištenje jednog službenog jezika. S obzirom da se u Prilogu I. nalazi predložak Izjave o uzajamnom priznavanju koji će biti dostupan na svim službenim jezicima, korištenje istog na različitim jezicima ne bi trebalo biti problematično.

Tko bi bio odgovoran za prijevod? EK ima rješenje koje se već primjenjuje u harmoniziranom području.

U Izjavi se omogućuje uvozniku i distributeru isticanje samo načelnih podataka o proizvodima, ne i isticanje strogo tehničkih podataka.

Što se tiče ažuriranja podataka u Izjavi, postoje standardi i tehnički testovi koji se redovno revidiraju, te bi sukladno izmjenama trebalo ažurirati Izjavu. Zahtjev za ažuriranjem bi morao doći samo na zahtjev nadležnog tijela.

Vežano za Članak 8. - korištenje SOLVIT-a u rješavanju sporova, DČ su suglasne kako isti treba zadržati svoj neobvezujući karakter. Nacionalni sudovi su u konačnici ti koji jedini mogu donositi pravno obvezujuće odluke. U st. 3., konsenzus je, na što je i HR ukazala, kako je rok od 3 mjeseca neprihvaljivo dugačak i kako treba ubrzati proceduru. EK je ovdje odgovorila kako su se odlučili za 3 mjeseca kako bi se osiguralo dovoljno vremena za obavljanje potrebnih prijevoda dokumenata.

Konačno, DČ se ne slažu kako isključivo SOLVIT centri koji zaprimaju pritužbe (*home centar*) mogu bi ti koji će moći zatražiti mišljenje EK u rješavanju sporova, te da ta opcija treba biti dostupna kako centrima koji zaprimaju pritužbe tako i SOLVIT centrima u zemljama krajnjeg odredišta proizvoda odnosno centrima SOLVIT u državama u kojima javno tijelo uzrokuje problem (*lead centar*).

EK nisu smatrali da bi *lead centar* želio zatražiti mišljenje EK. 3 mjeseca su predložena uzimajući u obzir rok za prevođenje raznih dokumenata.

Sljedeći sastanak RS na kojem će se nastaviti sa raspravom o Uredbi o uzajamnom priznavanju zakazan je za 14. ožujka 2018.g. Sastanak je predviđen za analizu recitala i otvorenih pitanja sa sastanka od 7. veljače 2018.g.

Stajalište Republike Hrvatske:

RH načelno podržava prijedlog teksta nove Uredbe koja namjerava olakšati korištenje načela uzajamnog priznavanja i ojačati mogućnosti uklanjanja prepreka trgovini u neharmoniziranom sektoru proizvoda s obzirom da Uredba 764/2008 koja je na snazi nije dovoljno razradila primjenu načela uzajamnog priznavanja odnosno nije dovoljno učinkovita. Podržava se uvođenje izjave o uzajamnom priznavanju kako bi se olakšalo poduzetnicima stavljanje proizvoda na tržište drugih DČ i tijelima da provjeravaju zakonitost stavljanja proizvoda na tržište DČ iz koje potječe proizvod. Podržava se i korištenje SOLVIT-a za rješavanje problema vezanih za kršenje načela unutarnjega tržišta EU-a za robe i korištenje informatičkih alata koji će olakšati primjenu Uredbe i razmjenu informacija između Kontaktnih točaka za proizvode i nadležnih tijela.

Pitanja vezana za recitale Prijedloga Uredbe:

RH nema primjedbi na recitale br. 1. i 2.

Recital 3.

„*Načelo uzajamnog priznavanja proizlazi iz sudske prakse Suda Europske unije....*“ Kako načelo uzajamnog priznavanja primijeniti na područje plemenitih kovina, obzirom na različita nacionalna zakonodavstva u DČ te na postojanje Konvencije o nadzoru i označivanju predmeta od plemenitih kovina? Koje mogućnosti stoje na raspolaganju nadležnim tijelima ukoliko utvrde da određeni predmet od plemenite kovine ne zadovoljava nacionalne propise?

Recital 4.

„...*Ako među državama članicama postoje legitimne razlike, takvim se prevladavajućim razlozima može opravdati to što nadležna tijela primjenjuju nacionalna pravila....*“ - s obzirom da se nacionalni propisi DČ o predmetima od plemenitih kovina međusobno prilično razlikuju, kako u pogledu označivanja tako i u pogledu zakonitih stupnjeva čistoće mogu li se navedene razlike također tumačiti kao legitimne razlike?

RH nema primjedbi na recitale br. 5. i 6.

Recital 7.

„...Ovom bi se Uredbom trebali utvrditi jasni postupci za osiguravanje slobodnog kretanja robe koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici te za osiguravanje da se slobodno kretanje može ograničiti samo ako države članice imaju legitimne razloge od javnog interesa za to i da je ograničavanje proporcionalno....“ - Molimo pojašnjenje o tome kako dokazati legitimne razloge u pogledu predmeta od plemenitih kovina.

RH nema primjedbi na recitale br. 8. i 9.

Recital 10.

„...Nacionalna tehnička pravila ponekad u državi članici stupaju na snagu putem postupka prethodnog odobrenja, u okviru kojeg se mora dobiti službeno odobrenje nadležnog tijela prije nego što se roba ondje može staviti na tržište....“ - Odnosi li se postupak prethodnog odobrenja i nadalje na predmete od plemenitih kovina kako je opisano u Guidance document: The application of Mutual Recognition Regulation to articles of precious metals (edition 1.2.2010)?

RH nema primjedbi na recitale od 11. do 49.

Poglavlje I.

Opće odredbe

RH nema primjedbi na članke 1., 2. i 3.

Poglavlje II.

Postupci za primjenu načela uzajamnog priznavanja u pojedinačnim slučajevima

Članak 4.

Izjavu o uzajamnom priznavanju koja je dobrovoljnog karaktera, RH smatra korisnim mehanizmom koji bi nadležnim tijelima omogućio sve potrebne informacije o proizvodu i njegovoj sukladnosti s pravilima koji se primjenjuju u državi članici gdje je isti stavljen na tržište.

Međutim, s obzirom da se u članku 4. stavku 1. Prijedloga uredbe i nadalje koristi pojam „država članica odredišta“, RH smatra da bi se s tim u vezi mogla razmotriti definicija „stavljanje na raspolaganje na domaćem tržištu u državi članici“, odnosno da se radi jasnoće ista preformulira i u tom smislu usvoji „stavljanje na raspolaganje na tržištu u državi članici odredišta“.

Iz članka 4. stavka 1. podstavka 3. Prijedloga uredbe RH drži potrebnim precizirati koji su to gospodarski subjekti koji mogu ispuniti specifične informacije u Izjavi o uzajamnom priznavanju, odnosno gospodarski subjekti iz države članice u kojoj je proizvod stavljen na tržište ili države članice odredišta.

Naime, ovdje se postavlja i pitanje je li takvo rješenje adekvatno, a **imajući u vidu različite uloge koje gospodarski subjekti imaju u distribucijskom lancu**, pa sukladno tome imaju i različite obveze prilikom stavljanja proizvoda na tržište ili na raspolaganje na tržištu.

Stoga je RH mišljenja da bi bilo potrebno razmotriti da se takva obveza u državi članici odredišta ograniči na prvog distributera u lancu. Isto tako u tom smislu i u pogledu ažuriranja podataka u Izjavi kao i u slučaju objavljivanja Izjave na internetu smatramo prikladnijim da se obveze u vezi ispunjavanja Izjave o uzajamnom priznavanju odrede prema prvom distributeru u državi odredišta koji bi u tom pogledu bio obavezan i surađivati s proizvođačem ili njegovim ovlaštenim zastupnikom kako bi dostavljene informacije bile točne.

RH smatra da bi odredbe članka 4. stavaka 7., 8. i 9. bilo prikladnije podvesti pod članak 5. budući da su poveznica s odredbama o ocjeni robe, gdje bi i s aspekta dokazivanja da je proizvod zakonito stavljen u drugoj državi članici, na taj način predmetni postupak ocjene bio u cijelosti obuhvaćen, te da predmetni postupak ocjene treba dodatno razmotriti i jasnije urediti.

RH smatra da je potrebno jasno definirati dio koji se odnosi na ocjenjivanje sukladnosti u Izjavi o uzajamnom priznavanju.

RH smatra da bi za građevinske proizvode izjava o uzajamnom priznavanju trebala biti obavezna, a ne dobrovoljna, kako je predloženo u stavku 1. navedenog članka. Nadalje, stajalište RH je da je krajnjem korisniku potrebno pružiti i dodatne informacije o samom proizvodu, osim sadržaja propisanog u Prilogu Uredbe, slijedom čega bi predloženi standardizirani sadržaj Izjave o uzajamnom priznavanju trebalo proširiti s podacima o namjeravanoj uporabi ili uporabama i značajkama proizvoda, te također Izjava bi trebala sadržavati sigurnosne obavijesti i upute o rukovanju, skladištenju, ugradnji i trajnom odlaganju proizvoda. Također, Izjavu o uzajamnom priznavanju, iz razloga preciznog navođenja prethodno navedenih podataka na propisanom sadržaju, bi trebao sastavljati proizvođač proizvoda (odnosno ovlaštenu predstavnik po ovlaštenju proizvođača). Građevni proizvodi imaju svoje posebnosti u odnosu na ostale proizvode. Naime, oni moraju imati svojstva i bitne značajke kojima se osiguravaju temeljni zahtjevi za građevinu prema njenoj konačnoj namjeni.

Radi se o proizvodima za koje proizvođač nije u obvezi sastavljanja dokumenta nalik „Izjavi o svojstvima“ (iz koje su razvidni značajni nam podaci; Npr.: namjeravana uporaba, svojstva i bitne značajke), niti dokumenta nalik „tehničkoj uputi“ (način ugradnje, održavanja, odlaganja...) već u cilju stavljanja konkretnog proizvoda na tržište proizvođači moraju ispuniti zahtjeve nacionalnog zakonodavstva svoje DČ. Posljedično, ovisno o zakonodavstvu dotične DČ, može se dogoditi da o konkretnom proizvodu koji je na tržištu ili na raspolaganju na tržištu ne znamo ništa, odnosno podaci o proizvodu budu manjkavi, toliko da nije moguće prepoznati može li se takav proizvod uopće ugraditi u građevinu, odnosno radi li se uopće o građevnom proizvodu (npr. agregat se može rabiti i za dječji pješčanik). Održavanjem ovakve situacije doprinosi se nepovjerenju, a posljedično tome i poteškoćama u provedbi načela uzajamnog priznavanja. Time se nadalje pokreće cijeli niz instrumenata, (koji su u pravilu osigurani ali za optimalnu provedbu nedovoljno međusobno povezani) u cilju provjere kako svojstava i bitnih značajki građevnog proizvoda, namjeravane mu uporabe, te naposljetku podatka je li se taj proizvod zakonito našao na tržištu. Takvo stanje, u cilju ispunjavanja konačne svrhe nekog građevnog proizvoda – njegove ugradnje u građevinu, za posljedicu ima samo sporost rješavanja nastalih situacija, nezadovoljstvo krajnjeg korisnika proizvoda (ako ga i može kupiti, ne zna može li ga ugraditi jer ne zna jesu li svojstva i namjeravana uporaba toga proizvoda takvi da osiguravaju temeljni zahtjev za građevinu prema njenoj konačnoj namjeni, nema podataka o načinu ugradnje i održavanja tog proizvoda, o načinu transporta i odlaganja istog proizvoda radi očuvanja njegovi svojstava...), te naposljetku i materijalni gubitak za proizvođača tog proizvoda. Naime, ne možemo ne postaviti upit koji se iz navedenoga i sam nameće: Koju dobrobit ima proizvođač od stavljanja konkretnog proizvoda na tržište ako se isti ne ugrađuje, ne kupuje i time ne osigurava proizvođaču materijalnu dobit? Iz svega navedenoga razvidno proizlazi da bi se obvezatnošću „Izjave o uzajamnom priznavanju“, a koja bi sadržavala i potrebne podatke o tom proizvodu; namjeravana uporaba ili uporabe i značajke proizvoda, sigurnosne obavijesti, upute o rukovanju, skladištenju, ugradnji, održavanju i trajnom odlaganju proizvoda, povećala pravna sigurnost u pogledu primjene uzajamnog priznavanja, a time zasigurno osigurala i ispravna provedba propisa kojima se regulira građenje u DČ. Radi posljedica koje može imati neispravno navođenje podataka o proizvodu, za koje RH navodi da trebaju biti sadržani u Izjavi o uzajamnom priznavanju, proizlazi da je jedino proizvođač ili njegov ovlašteni predstavnik u mogućnosti izjaviti ih.

Naposljetku, RH je mišljenja da se za sve proizvode na koje se odnosi predmetna Uredba, u Izjavi o uzajamnom priznavanju treba naznačiti obveznost navođenja podataka glede ispitivanja koja su provedena (ako su provedena), a odnose se na zaštitu zdravlja i života ljudi, životinja ili biljaka, obzirom da su to jedni od opravdanih razloga radi kojih DČ može zabraniti ili ograničiti stavljanje na tržište konkretnog proizvoda. Naime, dobro je da ti podaci budu odmah vidljivi (odnosno da sumnja u odnosu na isto ne potiče dodatne nepotrebne radnje).

(Ostali opravdani razlozi radi kojih DČ može zabraniti ili ograničiti stavljanje na tržište konkretnog proizvoda; u svrhu nacionalne zaštite javnog morala, javnog poretka ili javne sigurnosti; zaštite nacionalnog blaga umjetničke, povijesne ili arheološke vrijednosti; ili zaštite industrijskog i trgovačkog vlasništva, RH cijeni da mogu biti različiti u DČ.)

Članak 5. u načelu RH podržava postupak koji nadležna tijela država članica trebaju slijediti prilikom ocjene može li se roba koja je zakonito stavljena na tržište u drugoj državi članici staviti na tržište i korištenje informatičkog alata iz članka 11. koji bi trebao pojednostavniti postupak.

Na članke 6. i 7. RH nema primjedbi.

Članak 8. RH podupire korištenje SOLVIT-a za brzo rješavanje problema (a što je u skladu s Akcijskim planom EK-a za jačanje SOLVIT-a iz svibnja 2017. koji je RH podržala). Mišljenje koje omogućuje EK u kompleksnim slučajevima će olakšati SOLVIT-u rješavanje problema povezanih s načelom uzajamnog priznavanja odnosno slobodnim kretanjem robe.

Međutim, SOLVIT-ovi slučajevi bi se mogli rješavati sporije zbog posebnog mehanizma savjetovanja s EK kako je navedeno u članku 8. stavku 2. odnosno roka od tri mjeseca. **Smatramo da rok može biti kraći. Predlažemo dva mjeseca umjesto tri.** Tvrdnje EK da je potrebno do tri mjeseca za prijevod dokumenata RH smatra predugačkim i da se prevodi mogu obaviti u puno kraćem roku. Aktiviranje članka 8. podrazumjeva da SOLVIT ne može riješiti samostalno neslužbenim putem slučaj i podrazumjeva uključivanje Europske komisije u rješavanje kompleksnijeg problema što rezultira duljim rokom rješavanja problema. Međutim, bez obzira na to što je EK odgovorila da su 3 mjeseca predložena uzimajući u obzir rok za prevođenje raznih dokumenata, smatramo i dalje da se taj rok može smanjiti i da za najzahtjevnije prevode nije potrebno više od mjesec dana. I dalje predlažemo da se rok smanji (na ukupno 2 mjeseca). **Dugački rokovi koji podrazumjevaju SOLVIT-ov neobvezujući rok od 70 dana i u slučaju aktiviranja angažmana EK-a iz članka 8. tri dodatna mjeseca, mogu se odraziti negativno na male i srednje poduzetnike odnosno potencijalno uzrokovati poslovne štete zbog dugog čekanja na rješenje.**

Poglavlje III.

Administrativna suradnja, praćenje i komunikacija

Članak 9. - utvrđuju se zadaće kontaktnih točaka za proizvode koje RH u načelu podržava i kako je predloženo da kontaktne točke za proizvode pružaju usluge u skladu s Uredbom (Jedinstveni digitalni pristupnik – COM(2017) 256).

Članak 10. - RH podržava osiguravanje učinkovite administrativne suradnje predviđene Prijedlogom.

Članak 11. - RH smatra iznimno korisnim informatički alat koji bi mogao unaprijediti komunikaciju i razmjenu informacija među nadležnim tijelima država članica i između nadležnih tijela država članica i Komisije.

Poglavlje IV.

Financiranje

Članak 12. RH podržava predviđena financiranja aktivnosti koja će se provoditi kao potpora ovoj Uredbi za kampanje podizanja razine osviještenosti i logističku potporu kontaktnim točkama za proizvode.

RH nema primjedbi na članke od 13. do 17.

RH pozdravlja nezakonodavne (soft law) mjere predviđene za 2018. i 2019. godinu, odnosno izradu „Smjernica o uzajamnom priznavanju”, razmjenu službenika (koji rade u posebno problematičnim sektorima kao što je sektor građevnih proizvoda) i definiranje popisa proizvoda koji su subjekt uzajamnog priznavanja.

Sporna/otvorena pitanja za RH:

U RH od 2013. poduzetnicima drugih DČ službeno nisu zabilježene zabrane stavljanja proizvoda na tržište RH odnosno nadležna tijela nisu donosila odluke temeljem nacionalnih propisa koji se ne usklađuju s pravilima EU-a.

Postoje nejasnoće u vezi toga u koje propise i u kojim segmentima je klauzula o uzajamnom priznavanju poželjna.

MINGPO provodi kampanje podizanja razine svijesti o alatima unutarnjega tržišta koji su započeli nizom događanja pod nazivom „Sve na jednom mjestu“ u rujnu 2017. Slijedom toga broj upita raste na godišnjoj razini u službama koje su zadužene za provedbu alata unutarnjega tržišta EU-a, pa tako i alata za informiranje i pomoć vezanu uz tržište robe.

Stajališta DČ, EK i Predsjedništva EU:

Sa sastanka RS za tehničko usklađivanje Vijeća EU-a 23.1.2018.g:

AT vezano za obavezu mreže kontaktnih točaka za proizvode (Product Contact Points – PCP's) za pružanjem informacija gospodarskim subjektima o primjenjivim nacionalnim pravilima i primjeni uzajamnog priznavanja, smatra kako bi ista predstavljala veliki trošak za kontakt točke. Predložili su da EK pripremi popis proizvoda za koje se traže informacije od PCP-eva.

SI podržava primjenu načela uzajamnog priznavanja upravo zbog malih i srednjih poduzeća kao najvećih korisnika ovog mehanizma. Pozitivno gledaju na klauzulu o uzajamnom priznavanju i na dobrovoljnu izjavu. Podcrtali su kako je izuzetno važno nastaviti aktivno koristiti SOLVIT.

DE je izjavila kako prijedlog uredbe sadržava neke vrlo zanimljive elemente te kako je posebno važno uzeti u obzir iskustva poduzeća. Što se tiče područja primjene ovog prijedloga (čl. 2.), naglasili su kako ipak postoje odredbe u drugim zakonskim aktima gdje je jasno rečeno da se ne ide u daljnju harmonizaciju propisa. Vezano za dobrovoljnu izjavu o sukladnosti zanima ih koje su pravne implikacije u slučaju da ista ne bi bila ne točna i kako bi se u tom slučaju postupalo.

LU pozitivno gleda na novi Paket. Smatraju kako je do sada mnogo toga poboljšano na tržištu korištenjem načela uzajamnog priznavanja, tako da su iznenađeni negativnom ocjenom EK. Pozdravljaju korištenje SOLVIT-a i dobrovoljnu izjavu o sukladnosti. Vezano za Komunikaciju i klauzulu o uzajamnom priznavanju, ne vjeruju da će DČ dobrovoljno pratiti ovaj prijedlog.

UK je pozdravila novi prijedlog i dobrovoljnu izjavu o sukladnosti. Zanima ih koju vrsta dokumentacije poduzetnici trebaju priložiti dobrovoljnoj izjavi: carinsku deklaraciju ili neki drugi dokument? Svaki postupak koji je brz i koji poduzetnicima nudi pravnu sigurnost je dobar. Možda je dobro ići u smjeru rješavanja problema bez dodatnog uplitanja EK jer bi to dodatno moglo odužiti čitav postupak.

FR vezano za dobrovoljnu izjavu smatra kako ista može biti korisna i kako može doprinijeti standardizaciji demonstriranja zakonitosti zahtjeva za stavljanje na tržište sukladnih proizvoda, no kako nadležna tijela trebaju imati diskrecijsko pravo zatražiti određene (dodatne) dokumente. Pozdravljaju i daljnje korištenje SOLVIT-a. U slučajevima odbijanja zahtjeva za stavljanje na tržište, gospodarski subjekt na koji se odnosi administrativna odluka tu odluku može dostaviti SOLVIT mreži te nacionalni centar može zatražiti mišljenje Komisije u rješavanju predmeta - preporuka EK može biti korisna u tom smislu, no ona ne treba nužno biti obvezujuća. U čl. 5. zanima ih kakva će biti uloga tijela za nadzor tržišta u slučajevima odbijanja zahtjeva za stavljanjem određenog proizvoda na tržište? U ovom trenutku nije potrebno za svaki novi proizvod ponavljati čitav postupak iz početka. Treba izbjeći mogućnost prebacivanja tereta dokaza sukladnosti na nacionalna tijela.

HU provodi i dalje nacionalne konzultacije, no pozitivno gledaju na prijedlog uredbe. Žele kroz ovu uredbu kao i SI pomoći MSP-ovima i njima olakšati poslovanje.

RO je vezano za SOLVIT i one slučajeve u kojima problem ne može biti riješen na nacionalnoj razini izjavila kako im nije im jasno kako bi posredovanje EK moglo pomoći u rješavanju problema.

NL zanima je li predviđeno rješavanje problema sa kupovinom na daljinu? I tko će biti zadužen za provjeru sukladnosti proizvoda kupljenih online? Vrlo je dobro što ćemo koristiti SOLVIT no izgleda kao da će se rad SOLVIT-a utrostručiti temeljem procjene učinka.

DK smatra ovaj prijedlog jasnijim od postojeće Uredbe 764/2008 i kako je dobra polazišna točka za raspravu. Vezano za SOLVIT, novi postupak za rješavanje problema treba biti učinkovit. Kao i RO, smatraju kako postoje poteškoće u funkcioniranju SOLVIT-ai kako treba uzeti u obzir i radno opterećenje za SOLVIT.

EK odgovori na komentare i pitanja:

- Izjava o sukladnosti i koje dokumente tijela mogu tražiti za potrebe potvrde sukladnosti - izjava treba potvrditi zakonito stavljanje na tržište i demonstrirati da se taj proizvod stavlja na tržište za potrebe krajnjih korisnika. Nacionalna tijela se mogu osloniti na informacije koje im dostavljaju poslovni subjekti, pozivaju se na standardnu izjavu. Žele izbjeći

mogućnost da taj postupak traje beskonačno dugo.

- Vezano za PCP-jeve: nacionalna tijela imaju mogućnost laboratorijski ispitati proizvod i vidjeti može li se dopustiti ili zabraniti stavljanje na tržište (čl. 5.). Dijalog sa proizvođačem ne bi trebao biti dugačak. Treba uzeti u obzir princip razmjernosti prilikom zabrane stavljanja određenog proizvoda na tržište.
- Vezano za pitanje područje primjene, žele da ono odražava nacionalna tehnička pravila iz Direktive 1535/2015 (TRIS).
- Izjava u skladnosti za djelomično harmoniziranu robu: žele da ona bude što sličnija sektoru u harmoniziranom području.
- SOLVIT: sukladno čl. 8. domaći SOLVIT centar (home center) može zatražiti pomoć EK koja može dati svoje preporuke.
- SOLVIT resursi: dodatno osoblje za SOLVIT se predviđa Akcijskim planom za jačanje SOLVIT-a.

Sa sastanka RS za tehničko usklađivanje Vijeća EU-a 7.2.2018.g. – Rasprava pojedinih odredbi Prijedloga:

Članak 1. – Predmet

EE je zatražila pojašnjenje zašto koristimo izraz roba a ne više proizvodi.

BE još uvijek provodi konzultacije sa drugim TDU. Također se pitaju zašto se u prijedlogu ove uredbe govori o robi dok smo u prošlosti imali nekoliko instrumenata koji su se bavili proizvodima.

LU općenito podržava sve mjere koje doprinose boljem funkcioniranju unutarnjeg tržišta. Važno je pronaći ravnotežu između tereta za tržište i opterećenja za nadležna tijela i poduzeća. U čl. 1. trebalo bi jasno definirati koji je predmet ove uredbe, a to je produbljivanje i jačanje funkcioniranja unutarnjeg tržišta. – LT i NL su podržale luksemburški prijedlog.

PL želi da se naglasi kako i EK sudjeluje u radu kontaktnih točaka za proizvode.

DK u recitalu 4. vezano za pojam „prevladavajućih razloga od javnog interesa“ smatra kako oni trebaju počivati na opravdanim i zakonitim razlozima te na međusobnom uvažanju diskrecijskih odluka DČ. - NL je podržala danski prijedlog.

EL ima pozitivnu analitičku rezervu. Podržali su luksemburški prijedlog te zatražili pojašnjenje termina proizvod i potencijalnih implikacija na područje primjene.

NL je podržala prijedloge LU i DK.

EK je istaknula kako u ovom prijedlog govorimo o robi jer se o robi govori u čl. 34. – 36. UFEU-a, a roba obuhvaća i prehrambene proizvode. Mogu se složiti sa luksemburškim prijedlogom, no ovdje se ne radi samo o pravilima o uzajamnom priznavanju već i o radu kontaktnih točaka i razmjeni informacija između DČ.

Članak 2. – Područje primjene

EE je naglasila kako bi radi pravne sigurnosti i jasnoće kod definicije robe trebalo bi spomenuti i riblje proizvode. Što se tiče kriterija, važno im je naglasiti kako je za zakonito stavljanje na tržište u drugoj državi članici važno ispuniti oba kriterija, 1(a) i 1(b), ne samo jedan od njih. –

LT je podržala estonski prijedlog.

DE je podcrtala kako se uvođenjem samo izjave u odnosu na prijašnju uredbu 764/2008 unose izmjene jer područje primjene obuhvaća harmoniziranu i ne harmoniziranu robu. Postoje područja roba koja su opsežno harmonizirana no koja uključuju određena izuzeća (derogacije) koja se reguliraju nacionalnim zakonodavstvom. Tu imamo osjetljive proizvode poput proizvoda obrambene industrije, stoga žele da se jasno definira koji proizvodi su obuhvaćeni područjem primjene. U st. 3. predlažu povezivanje nacionalnih tehničkih pravila sa TRIS-om.

PL vezano za izraz „roba bilo koje vrste“, zanima ih odnosi li se to i na rabljenu robu, uključujući proizvode obrambene industrije? U Direktivi 95/2001 (sigurnost proizvoda) iz područja primjene izuzeti su poljoprivredni proizvodi dok su ovdje uključeni, pa traže pojašnjenje. Pitaju i obuhvaća li pojam poljoprivrednih proizvoda prilog 1.?

Vežano za pojam „prethodna odobrenja“ (st. 5.) žele točno znati kada su potrebna ta odobrenja i kako to shvatiti u odnosu na formulaciju u javnom interesu?

SE vezano za st. 6. i 7. zanima ih povezanost sa Uredbom o općoj sigurnosti proizvoda.

BE je zatražila više informacija o sadašnjem stanju kod paralelnog uvoza medicinskih uređaja i podliježu li oni području primjene? Što se tiče mjernih instrumenata, postoje velike razlike između nacionalnih zakonodavstava uključujući radare, sigurnosti na cestama, itd. Tu bi trebalo dati više jasnoće oko zakonodavstva koje obuhvaća te proizvode.

U st. 5. su pozdravili zahtjev za prethodnim odobrenjem.

U recitalu 9. objašnjavaju kako služeni jezici ne bi trebali predstavljati tehničko pravilo i mole da se taj dio prebaci u tekst članka.

U st. 7.(a) umjesto *ili* traže *i*.

NL vezano za željezničke proizvode i infrastrukturu zanima jesu li oni obuhvaćeni ovom uredbom.

UK je pozdravila novi prijedlog naglasivši važnim postići dobru ravnotežu.

FI zanima jesu li poljoprivredni proizvodi obuhvaćeni područjem primjenom.

EK odgovori:

Ribarski proizvodi potpadaju pod poljoprivredne proizvode koji su obuhvaćeni prilogom I. UFEU-a. Vezano za estonski upit o st. 1 (a.) i (b.) potvrdili su kako se radi o ispunjavanju oba uvjeta.

Vezano za poljski upit ističu kako rabljena roba nije obuhvaćena ovom uredbom. Ovdje imamo i direktivu vezanu za obrambene proizvode i oružje i tu imamo određenu harmonizaciju.

Što se tiče uvoza farmaceutskih proizvoda, čini nam se kako je područje primjene što se tiče odobrenja uvoza pojednostavljeno u nekim DČ a vezano za Direktivu o medicinskim uređajima.

Direktiva o mjerenju – područje primjene obuhvaćeno je prilogom II. UFEU-a, a treba razmotriti i nacionalno zakonodavstvo. Radari u prometu nisu obuhvaćeni područjem primjene ove uredbe.

Vezano za željezničke proizvode i infrastrukturu, to trebaju dodatno provjeriti no potrebna nam je dublja harmonizacija kako bi se osigurala usklađenost sa pravilima o sigurnosti.

Članak 3. - Definicije

FR vezano za def. (7.) (ovlašteni zastupnik), (8.) (uvoznik) i (9.) (distributer) želi da se razlika između sva tri pojma preciznije raščlani. – NL je poduprla francuski komentar.

PL vezano za def. (1.) („zakonito stavljeno na tržište u drugoj državi članici”) zanima ih znači li to da je prethodno potrebno proizvod staviti na domaće tržište ili ne.

BE u čl. 2. st. 3. žele jasnu definiciju «tehničkih pravila» kako bi se uskladila sa direktivom iz 2008,

LU također smatra kako je potrebno osigurati koherentno korištenje definicija u svim tekstovima. Vezano za def. (12.) („legitimni razlog od javnog interesa”) smatraju kako je definicija preširoka (drugi prevladavajući razlozi od javnog interesa) i kako se treba ograničiti na legitimne razloge u skladu sa praksom Europskog suda pravde, te kako bi možda bi bilo dobro navesti konkretne primjere legitimnih razloga od javnog interesa.

Članak 4. - Izjava o uzajamnom priznavanju

EK je uvodno podcrtala kako je ovo važan članak jer se njime nastoji olakšati stavljanje proizvoda na tržišta drugih DČ. Izjava je jednostavna, nalazi se u prilogu I. i dobrovoljnog je karaktera.

RO želi pojašnjenje u kojoj se kaže da izjavu može ispuniti bilo koji gospodarski subjekt, no po njihovom iskustvu, distributeri često nemaju sve potrebne informacije što može dovesti do toga da bi izjava mogla biti ispunjena neispravno. Vezano za st. 9. predlažu da postoje dvije izjave koje bi bile odvojene.

CZ zanima kako shvatiti „dokaze koje je nadležno tijelo opravdano zatražilo“ u st. 7.? Hoće li to biti popraćeno detaljno u smjernicama? Kako bi nadležno tijelo trebalo postupati?

FR smatra kako ne bi svaki gospodarski subjekt mogao moći popunjavati tu izjavu. U st. 1. treba

pojasniti da ovlaštenu zastupnik izjavu o uzajamnom priznavanju može popuniti samo uz izričitu dozvolu proizvođača.

U st. 3. i 6. gospodarski subjekt treba biti zamijenjen sa pojmom proizvođač ili ovlaštenu zastupnik.

U st. 9. proizvođač je jedini koji može ispuniti EU izjavu o sukladnosti.

DK je pozdravila izjavu o uzajamnom priznavanju, no zanima ih trebaju li poduzeća tu izjavu podnositi prije stavljanja na tržište ili tek kada se pojavi određen problem? Također ih zanima koje informacije gospodarski subjekti trebaju dati na uvid ukoliko u određenoj DČ nemaju definirane nacionalne tehničke propise. Tko snosi odgovornost za sadržaj izjave i što se misli pod ažuriranjem podataka u izjavi?

PL vezano za izjavu u uzajamnom priznavanju zanima ih govorimo li o postojećim nacionalnim propisima u DČ u kojoj se stavlja proizvod ili one iz koje proizvod dolazi? Tko će nadzirati web-mjesta na kojima će izjave o uzajamnom priznavanju biti objavljene i tko će biti odgovoran za sigurnost objavljenih podataka?

IT brinu pravni učinci izjave o uzajamnom priznavanju. Jedino je proizvođač taj gospodarski subjekt koji je upoznat sa svim tehničkim propisima u svojoj DČ, dok sve ono što se odnosi na propise DČ u koju se proizvod plasira, nije dio ove Izjave.

Pitanje sljedivosti svih proizvoda na tržištu – jedini gospodarski subjekt koji može garantirati za točnost podataka u Izjavi treba biti pravni zastupnik proizvođača, a ne bilo koji gospodarski subjekt.

UK smatra kako je ovo važan članak za smanjenje troškova za poduzeća i administrativno opterećenje. Važno je znati koji bi se točno dokumenti trebaju priložiti Izjavi o uzajamnom priznavanju.

LT vezano za st. 2. i službeni jezik/jezike smatraju kako trenutni izričaj može stvoriti dojam da se može zatražiti prijevod na nekoliko službenih jezika što može biti vrlo komplicirano (npr. u Belgiju su službena tri jezika). Jedan službeni jezik bi bio dovoljan. Također je potrebno anticipirati odgovornost za davanje pogrešnih informacija u izjavi.

HR je podcrtala kako pozitivno gleda na Izjavu o uzajamnom priznavanju no kao i DK, PL i UK smatra kako je potrebno dodatno razjasniti određena praktična pitanja vezano za praktičnu upotrebu izjave.

Slično kao i RO, FR i LT smatra potrebnim precizirati koji su to gospodarski subjekti koji mogu ispuniti specifične informacije u izjavi o uzajamnom priznavanju, te odnosi li se to na gospodarske subjekte iz države članice u kojoj je proizvod stavljen na tržište ili države članice koje je odredište proizvoda.

NL podržava princip Izjave o uzajamnom priznavanju. U st. 1. zanima ih kao i druge DČ gospodarski subjekt može popuniti izjavu. Vezano za st. 2., gospodarski subjekt može prevesti izjavu u službene jezik dotične članice – može li tu biti kakvih zahtjeva nacionalnih zakonodavstva vezano za službene prijave?

Vezano za st. 6. stavljanje izjave na web-mjesto – vrijedi li to i kad je postupak ocijene u tijeku? Ne bi se sa time mogli složiti.

DE posebno zanima pitanje odgovornosti za Izjavu o uzajamnom priznavanju i tko treba kontrolirati ispravnost izjave? U st. 7. su vrlo skeptični prema korištenju riječi *reasonable*.

BE pita što ako roba dolazi iz DČ koja ne propisuje određena tehnička pravila? Smatraju kako bi Izjava o uzajamnom priznavanju morala biti obvezujuća za određene proizvode poput gnojiva. Kako se izjava dostavlja nadležnom tijelu – napismeno ili objavljivanjem na određenom web-mjestu.

ES je dala podrška načelu dobrovoljne Izjave o uzajamnom priznavanju no kao i prethodne DČ pitaju se u kojem trenutku bi se Izjava izdavala i što u slučajevima kada podatci iz izjave nisu točni?

LU je podcrtala kako Izjava o uzajamnom priznavanju ne bi trebala biti obvezujućeg karaktera.

PL informacije o nacionalnim tehničkim propisima gospodarski subjekt treba dobiti od nadležne Kontakt točke i zanima ih tko bi odgovarao u slučajevima da dobivene informacije nisu točne - na kome bi onda bila odgovornost?

EL zanima hoće li biti novčanih kazni za ne točne informacije? I što činiti u slučajevima nepostojećih tehničkih propisa.

EK odgovori:

Potrebno je voditi računa između velikih razlika između Izjava u uzajamnom priznavanju i Izjave o sukladnosti. U harmoniziranom području postoji veći broj obaveza.

Izjava u uzajamnom priznavanju može biti objavljena na bilo kojem web-mjestu.

Dostavljanje Izjave: objavom na web-mjestu ili dostavom nadležnom tijelu u PDF-u.

U slučajevima lažnih informacije, tu se primjenjuje nacionalno kazneno pravo.

Prijevod na službene jezika: tu žele da se koristi jedan od službenih jezika u slučaju da ih je više službenih. S obzirom da u prilogu I. imamo predložak Izjave u uzajamnom priznavanju koji će biti dostupan na svim službenim jezicima, korištenje istog na različitim jezicima ne bi trebalo biti problematično.

Tko bi bio odgovoran za prijevod? I tu imamo rješenje koje se već primjenjuje u harmoniziranom području.

Vezano za ključno pitanje: koje je zakonodavstvo mjerodavno, to je ono porijekla proizvoda – to je zakonodavstvo na koje se Izjava poziva.

U Izjavi se omogućuje uvozniku i distributeru isticanja samo načelnih podataka o proizvodima, ne i isticanje strogo tehničkih podataka.

Što se tiče ažuriranja podataka u Izjavi, postoje standardi i tehnički testovi koji se redovno revidiraju, te bi sukladno izmjenama trebalo ažurirati Izjavu. Zahtjev za ažuriranjem bi morao doći samo na zahtjev nadležnog tijela.

Članak 5. - Ocjena robe

EE je vezano za st. 4. i navođenje razloga za odluku na način koji je dovoljno detaljan i obrazložen da bi se moglo procijeniti je li odluka u skladu s načelom uzajamnog priznavanja i s odredbama ove Uredbe mišljenja kako bi detaljno objašnjenje bilo bi potrebno samo u slučaju negativne odluke.

CZ zanima hoće li sva tijela koja donose odluke imati također pristup IT sustavu iz čl. 11.

FR vezano za st. 3. – sustavno objaviještavanje u okviru ICMS-a bi za njih bilo neprihvatljivo zbog administrativnog tereta, te bi li to bi bilo potrebno ako imamo rezultate analize laboratorija. Takva notifikacija se ne bi trebala slati u svim slučajevima.

St. 4. – pojam „dovoljno detaljan i obrazložen“ smatraju ne relevantnim.

St. 5.(e) – predlažu njegovo brisanje.

St. 5.(c) moramo uzeti u obzir analizu samog nacionalnog tehničkog propisa, a ne odluke.

DE vezano za st. 1. „sumnja u pogledu robe“: radi li se o svojstvu same robe ili zakonitosti te robe. Koji kriteriji su ti koji opravdaju sumnju i kako dokazati i u kojem opsegu opravdanost sumnje?

IT vezano za st. 1. i „sumnja u pogledu robe“ ističe kako se ovdje radi o robi koja se već prodaje. St. 5.(c) – kao i FR, nema potreba ovdje govoriti o tehničkim ili znanstvenim dokazima jer su već obuhvaćeni nacionalnom normom.

LU zanima tko će snositi troškove prijevoda i u st. 3. – koje su posljedice ako DČ ne dostave odluku?

UK također nisu sigurni kako iščitati izraz „sumnja u pogledu robe“ u st. 1.

NL u st. 1. traže jasno definirano vremensko razdoblje.

EK odgovori:

Vežano za st. 1. („nadležno tijelo bez odlaganja stupa u kontakt s dotičnim gospodarskim subjektom i provodi ocjenu robe“) nisu željeli biti pretjerano preskriptivni. Uredba 764/2008 od ranije previđa postupak notifikacije DČ i ne djele zabrinutost oko deklariranog povećanja administrativnog tereta.

Pristup IT sustavu: nisu još o tome odlučili, predviđaju korištenje provedbenog akta.

Članak 6. - Privremena zabrana pristupa tržištu

EK postoje dvije iznimke privremenoj zabrani: st. 1.(a) i 1.(b). DČ trebaju o tome informirati gospodarske subjekte, ali i EK i DČ radi postizanja pune transparentnosti zašto je roba povučena sa tog tržišta.

IT smatra kako bi bilo potrebno dodati pod točku b) i zaštitu javnog zdravlja.

FR u st. 1.(a) želi imati mogućnost privremene zabrane i ako postoji sumnja za ozbiljan rizik.

Članak 7. - Obavješćivanje putem Sustava za brzu razmjenu informacija (RAPEX)

DK zanima pitanje međusobne povezati sa Direktivom o sigurnosti proizvoda jer misle da postoji potencijalno preklapanje sa ovom uredbom.

LU smatra potrebnim izbjeći duplikaciju u obavješćivanju. Također mole za neke prijedloge u kojem slučajevima bi trebali koristiti RAPEX a kada koristiti novu Uredbu.

Članak 8. - Postupak rješavanja problema

HU se slažu sa odredbom iz čl. 8., no ističu kako recitali 33. i 34. nisu usklađeni sa čl. 8. Nadalje smatraju kako gospodarski subjekti ne bi trebali biti obvezani na korištenje SOLVIT-a već bi to trebala biti samo mogućnost.

CZ smatra kako isključivo u situacijama gdje SOLVIT ne može riješiti određeni problem, onda bi trebao biti na raspolaganju rok od 3 mjeseca. No zanima ih zašto je predviđeni period za ocjenu sukladnosti tako dug? EK bi trebala dati mišljenje na zahtjev, no koja je razlika između mišljenja i preporuke i kojem bi ta mišljenja trebala biti dostavljena i tko bi ih trebao razmatrati?

IT zanima zašto se u st. 1. predviđa da samo nacionalni centar iz DČ odredišta može zatražiti mišljenje EK a ne i SOLVIT centar u zemlji odredišta proizvoda?

LU je jako važno da SOLVIT centri mogu zatražiti mišljenje i pomoć EK. Vežano za rok od 3 mjeseca, smatraju kako je to predug rok.

EE rok od 3 mjeseca – sve zajedno može trajati pola godine što je neobično dugo.

DE je podcrtala kako je SOLVIT neformalna mreža i djelovanje u njemu je neobvezno i trebamo zadržati taj karakter. SOLVIT ne može nadomjestiti ulogu nacionalnih sudova.

Također im nije jasno zašto bi samo nacionalni centar mogao zatražiti mišljenje Komisije

UK brine ih rok od 3 mjeseca.

NL i **DK** također ne razumiju zašto bi samo nacionalni centri mogli zatražiti mišljenje EK.

HR dijeli zabrinutost onih DČ koje su ukazale na rok od tri mjeseca u članku 8. stavku 2. Smatramo da rok može biti kraći.

EK nisu smatrali da bi lead centar želio zatražiti mišljenje EK. 3 mjeseca su predložena uzimajući u obzir rok za prevođenje raznih dokumenata.

Članak 9. - Zadaće kontaktnih točaka za proizvode

CZ i **ES** zanima hoće li od sada biti dovoljno upite kontakt točkama proslijediti nadležnim tijelima ili će se takav zahtjev rješavati drugačije jer ne želimo duplicirati postupak?

DE također im u st. 2. nije jasno zašto se ustrojavaju dvije paralelne platforme?

St. 3. norme su često zaštićene autorskim pravima i nisu nužno javno dostupne, trebalo bi detaljnije možda opisati zadaće kontaktnih točaka. I što ako kontakt točke izdaju netočne informacije a gospodarski subjekti zbog toga pretrpe štetu?

IT smatra kako bi definicije svih zadataka i obaveza mogle biti puno bolje. Trebaju li kontakt točke davati i pravne savjete?

DK podržava snažniju ulogu PCP-eva i suradnju između DČ. Pravila o ulozi EK u smislu standardizirane preporuke nije im sasvim jasna.

EK odgovori:

Žele uspostaviti uporabu jedinstvenog digitalnog pristupnika (SDG) kako bi se u nekom trenutku u budućnosti tamo mogle naći sveobuhvatne informacije. Svi informacijski centri u budućnosti će biti online.

St. 2. – očekuju da će niz informacija biti dostupne online a specifičnija pitanja bila bi u nadležnosti kontaktnih točaka. Vezano za zaštitu patenata i autorskih pravila, mogu dati na korištenje tehničko pravila temeljem kojega bi gospodarski subjekt sam prikupio predmetnu normu.

Članak 10. - Administrativna suradnja

FR je postavila pitanje proporcionalnosti i naglasila potrebu uzimanja u obzir resursa koji su na raspolaganju kontaktnim točkama. Upozoravaju na rast administrativnog tereta kontaktnih točaka kao rezultat povećanog opsega posla.

St. 2. – kontakt točke nemaju nužno na raspolaganju sve „relevantne informacije“. Rok od 15 dana prekratak, predlažu 25 radnih dana.

UK je podržala FR vezano za tipove informacije koje kontakt točke mogu pružati. Potrebno je biti realističan. Mogu davati informacije o relevantnim pravilima ali ne i o komercijalizaciji poslovanja.

Članak 11. - Sustav informacijske i komunikacijske potpore

EK smatra kako ICMS sustav treba proširiti i na djelomično i ne harmonizirane proizvode. U okviru komitologije ostavljeno je dovoljno prostora DČ da se dogovore oko načina provedbe ove mjere.

Ističu kako RAPEX neće biti obuhvaćen st. 2. i provedbenim aktima.

Bez primjedbi.

Članak 12. - Financiranje aktivnosti kojima se podupire provedba ove Uredbe

DK podržava Akcijski plan EK i pristup mekog zakonodavstva i popratnih aktivnosti. Vezano za planirani proračun, ima li EK na umu nekakav okvirni proračun?

EK je podcrtala kako je važno u komunikaciji sa glavnim gradovima skrenuti pažnju na uzajamno priznavanja u skopu aktulane rasprave o nadolazećem Višegodišnjem financijskom okviru.

Članak 13. - Zaštita financijskih interesa Unije

Bez primjedbi.

Članak 14. – Evaluacija

Bez primjedbi.

Članak 15. - Odborski postupak

Bez primjedbi.

Članak 16. - Stavljanje izvan snage

Bez primjedbi.

Članak 17. - Stupanje na snagu i primjena

RO i PL traže dulji period za stupanje na snagu, predlažu 2-3 godine od stupanja na snagu.

Prilog I. – Izjava o uzajamnom priznavanju

Bez primjedbi.

Sljedeći sastanak RS na kojem će se nastaviti sa raspravom o Uredbi o uzajamnom priznavanju zakazan je za **14. ožujka 2018.**, a namjera je analizirati recitale i otvorena pitanja sa prvog sastanka.

Stav RH o spornim/otvorenim pitanjima:

Zbog činjenice da RH od 2013. poduzetnicima drugih DČ nije donijela odluku kojom se uskraćuje stavljanje proizvoda na tržište RH temeljem nacionalnog propisa za određeni proizvod, nije sigurno jesu li evaluacija i procjena učinka načela uzajamnog priznavanja ispravno ocjenile da primjena načela uzajamnog priznavanja nije pozitivna na razini EU-a i koliko realno to uzrokuje probleme. Moguće da neke DČ uzrokuju poteškoće, ali HR tvrtke nisu prijavile takve probleme. Nacionalna Kontaktna točka za proizvode nema saznanja o zabranama, odnosno inspeksijska tijela nadležna za nadzor nisu od 2013. donosila odluke kojim se zabranjuje stavljanje na tržište, traže izmjene ili dodatna ispitivanja odnosno povlači proizvod ili vrste proizvoda s tržišta, a koje bi DČ trebale notificirati Europskoj komisiji u skladu s člankom 12.1. Uredbe 764/2008 koja je trenutno na snazi.

EK će izdati smjernice vezane za ugrađivanje klauzule o uzajamnom priznavanju u propise za određene sektore proizvoda, pod pretpostavkom da će se uzeti u obzir sektori proizvoda u smislu Direktive 2015/1535 (TRIS.). Detaljne i jasne smjernice EK-a su dobrodošle.

Prijedlog Uredbe podrazumjeva osnaživanje i jačanje kapaciteta nacionalnih Kontaktnih točaka za proizvode što bi moglo predstavljati izazov za RH. HR Kontaktna točka za proizvode obradila je 2016. godine 114 upita, a većina njih se odnosila na harmonizirano područje. U 2017. godini obrađena su 132 upita poduzetnika.

S obzirom na potrebu povećanja ljudskih resursa u provedbi Uredbe, **otvoreno je pitanje očekivanog financijskog opterećenja za proračun RH.**

Postojeće zakonodavstvo RH i potreba njegove izmjene slijedom usvajanja dokumenta:

Ova se Uredba primjenjuje od 01. siječnja 2020. i u cjelosti je obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim DČ.

Zakon o tehničkim zahtjevima za proizvode i ocjenjivanju sukladnosti (Narodne novine, br. 80/13. i 14/14) utvrđuje nadležna tijela i zadaće nadležnih tijela za provedbu Uredbe (EZ) br. 764/2008. koja je trenutno na snazi te će biti potrebno u tom smislu izmijeniti isti.

Bruxelles, 8.3.2018.
COM(2017) 796 final/2

2017/0354 (COD)

CORRIGENDUM

This document corrects document COM(2017) 796 final of 19.12.2017.
Package title "GOODS PACKAGE" is deleted in all language versions except EN.
The text shall read as follows:

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o uzajamnom priznavanju robe koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici

(Tekst značajan za EGP)

{SWD(2017) 471 final} - {SWD(2017) 472 final} - {SWD(2017) 475 final} -
{SWD(2017) 476 final} - {SWD(2017) 477 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Ostvarivanje bolje povezanog i pravednijeg jedinstvenog tržišta jedan je od ključnih političkih prioriteta Europske komisije¹. Praćenje i provedba Strategije jedinstvenog tržišta, predmet Komunikacije „Poboljšanje jedinstvenog tržišta: više prilika za ljude i poduzeća” donesene 28. listopada 2015.², neki su od glavnih ciljeva programa rada Komisije za 2017.³

Unutar jedinstvenog tržišta, slobodno kretanje robe najrazvijenije je od svih četiriju temeljnih sloboda i generira otprilike 25 % BDP-a EU-a i 75 % trgovine unutar EU-a. Udio EU-a u svjetskoj robnoj razmjeni iznosi oko jedne šestine. Vrijednost trgovine robom među državama članicama EU-a (trgovina unutar EU-a) procijenjena je 2016. na 3110 milijardi EUR⁴. No i dalje je potrebno raditi na ostvarivanju bolje povezanog i pravednog europskog jedinstvenog tržišta. Načelo uzajamnog priznavanja ne primjenjuje se uvijek kada ne postoje zajednička pravila. „Paketom o robi” najavljenim u programu rada Komisije za 2017. taj se temeljni problem namjerava riješiti inicijativom o uzajamnom priznavanju.

Uzajamno priznavanje ključno je za ispravno funkcioniranje jedinstvenog tržišta robe. Ako posebno zakonodavstvo EU-a nije na snazi, države članice mogu odrediti nacionalna pravila kojima se utvrđuju zahtjevi za proizvode. Takvi nacionalni zahtjevi koji postoje u različitim državama članicama mogu stvarati prepreke trgovini unutar EU-a ako se razlikuju. Načelo uzajamnog priznavanja podrazumijeva da roba koja se zakonito stavlja na tržište u jednoj državi članici ne bi trebala biti zabranjena u drugoj državi članici, osim ako ta država članica ima opravdane razloge za zabranu ili ograničavanje prodaje te robe. Uzajamno priznavanje primjenjuje se na proizvode koji ne podliježu zakonodavstvu Unije o usklađivanju ili su njime samo djelomično obuhvaćeni, kao što su proizvodi široke potrošnje poput tekstila, obuće, proizvoda za njegu djece, nakita, stolnih proizvoda ili pokućstva.

Donošenje Uredbe (EZ) br. 764/2008 („Uredba”)⁵ bio je djelomičan⁶ odgovor na slabu primjenu načela uzajamnog priznavanja kad je riječ o robi, a razlozi za to bili su nedostatak osviještenosti o načelu, pravna nesigurnost pri primjeni načela i nedostatak administrativne suradnje među nacionalnim nadležnim tijelima. Uredba je uglavnom bila usmjerena na uspostavu postupnog okvira za smanjenje mogućnosti da se nacionalnim tehničkim pravilima stvore nezakonite prepreke⁷.

U Zaključcima Vijeća za konkurentnost o politici jedinstvenog tržišta iz prosinca 2013. istaknuto je da je za unaprjeđenje okvirnih uvjeta za poduzeća i potrošače na jedinstvenom tržištu potrebno na odgovarajući način primijeniti sve relevantne instrumente, uključujući usklađivanje i uzajamno priznavanje⁸. Komisija je stoga bila pozvana da podnese izvješće

¹ Jean-Claude Juncker, „Novi početak za Europu: moj program za zapošljavanje, rast, pravednost i demokratske promjene”, Političke smjernice za sljedeću Europsku komisiju, uvodna izjava na plenarnoj sjednici Europskog parlamenta, Strasbourg, 15. srpnja 2014. http://ec.europa.eu/about/juncker-commission/priorities/index_en.htm.

² Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija, Poboljšanje jedinstvenog tržišta: više prilika za ljude i poduzeća, COM(2015) 550/2.

³ COM(2016) 710 final: http://ec.europa.eu/atwork/key-documents/index_hr.htm

⁴ Izvor: Eurostat.

⁵ COM(2014) 910 final: http://ec.europa.eu/atwork/pdf/cwp_2015_en.pdf.

⁶ Nekoliko drugih instrumenata omogućuje ispravnu primjenu načela uzajamnog priznavanja, primjerice klauzula o uzajamnom priznavanju te pritužbe i postupci zbog povrede povezani s člancima od 34. do 36. UFEU-a. Za dodatne informacije vidjeti evaluaciju.

⁷ Vidjeti evaluaciju.

⁸ Zaključci o politici jedinstvenog tržišta, sastanak Vijeća za konkurentnost, Bruxelles, 2. i 3. prosinca 2013.: http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/intm/139846.pdf.

Vijeću o sektorima i tržištima za koje je primjena načela uzajamnog priznavanja ekonomski najpovoljnija, ali u kojima je njegovo funkcioniranje i dalje nedostavno ili problematično. U Zaključcima o politici jedinstvenog tržišta iz veljače 2015. Vijeće za konkurentnost pozvalo je Komisiju da osigura djelotvorno funkcioniranje načela uzajamnog priznavanja i donese odgovarajuće prijedloge u tu svrhu⁹.

Kao odgovor na naznake da funkcioniranje načela možda nije optimalno, i uzimajući u obzir zahtjev Vijeća, primjena načela uzajamnog priznavanja provjerena je vanjskom evaluacijom¹⁰. Nadovezujući se na to, Komisijina evaluacija funkcioniranja uzajamnog priznavanja (REFIT) obuhvatila je i procjenu funkcioniranja Uredbe kako bi se vidjelo zbog kojih prepreka funkcioniranje uzajamnog priznavanja nije optimalno (dalje u tekstu „evaluacija”).

Evaluacijom je zaključeno da uzajamno priznavanje ne funkcionira na način na koji bi trebalo te da je Uredba imala ograničene učinke u ostvarenju predviđenih ciljeva u pogledu podizanja razine osviještenosti i poboljšanja pravne sigurnosti i administrativne suradnje.

Ovom se inicijativom odgovara na zaključke evaluacije. Opći je cilj postići pravednije i bolje povezano jedinstveno tržište robe ostvarivanjem većeg opsega uzajamnog priznavanja i njegovim poboljšanjem.

Poseban će cilj biti poboljšati funkcioniranje uzajamnog priznavanja predlaganjem nekoliko ambicioznih mjera. Tim se mjerama želi osigurati poštovanje postojećih prava i obveza koji proizlaze iz načela uzajamnog priznavanja. To u praksi znači da će države članice i dalje moći štiti svoje nacionalne zakonite javne ciljeve i ograničiti stavljanje na tržište robe čak i ako je ona drugdje zakonito stavljena na tržište, ako je njihova odluka opravdana i proporcionalna.

Prvo, pojašnjenjem područja primjene uzajamnog priznavanja, uz jasno definiranje kada se primjenjuje, povećat će se pravna sigurnost za poduzeća i nacionalna nadležna tijela jer će znati kada se ono može upotrebljavati.

Drugo, uvođenjem vlastite izjave radi lakšeg dokazivanja da je proizvod već zakonito stavljen na tržište te uvođenjem sustava za rješavanje problema radi postupanja s odlukama o uskraćivanju ili ograničavanju pristupa tržištu povećat će se pravna sigurnost u pogledu primjene uzajamnog priznavanja i olakšati njegova primjena za poduzeća. Poduzeća i nacionalna nadležna tijela znat će što mogu razumno očekivati kad se primjenjuje ili kad bi se trebalo primijeniti uzajamno priznavanje.

Naposljetku, uspostavljanjem administrativne suradnje i pokretanjem informatičkog alata poboljšat će se komunikacija, suradnja i povjerenje među nacionalnim tijelima te olakšati funkcioniranje uzajamnog priznavanja.

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u određenom području**

(a) Direktiva (EU) 2015/1535 o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih propisa i pravila o uslugama informacijskog društva¹¹.

Direktivom se doprinosi osiguravanju većeg i boljeg uzajamnog priznavanja na način da se od država članica zahtijeva da Komisiju i jednu drugu obavijeste o svim nacrtima „tehničkih propisa” za proizvode prije njihova donošenja u nacionalnom pravu. Time se izbjegavaju nove prepreke trgovini u obliku „tehničkih propisa” prije njihova donošenja jer Komisija i

⁹ Zaključci o politici jedinstvenog tržišta, sastanak Vijeća za konkurentnost; Bruxelles, 2. i 3. ožujka 2015.: <http://register.consilium.europa.eu/doc/srv?l=HR&f=ST%206197%202015%20INIT>.

¹⁰ Europska komisija, studiju proveo Technopolis Group (2015.): „Evaluacija primjene načela uzajamnog priznavanja u području robe”, ENTR/172/PP/2012/FC – LOT 4 provedena od travnja 2014. do svibnja 2015.: http://ec.europa.eu/growth/single-market/goods/free-movement-sectors/mutual-recognition/index_hr.htm.

¹¹ SL L 241, 17.9.2015., str. 1.

države članice mogu provjeriti je li tehničko pravilo u skladu s pravom Unije. Ova inicijativa ima drugi, komplementaran cilj. Njome se uspostavljaju korektivne mjere kako bi se osiguralo da se pravilo, jednom kad je na snazi, primjenjuje ispravno na pojedinačnoj osnovi i na način kojim se poštuje načelo uzajamnog priznavanja.

(b) Direktiva 2001/95/EZ o Općoj sigurnosti proizvoda¹²

Direktivom se osigurava da su proizvodi koji su stavljeni na tržište EU-a sigurni. Ona se primjenjuje na neusklađene proizvode široke potrošnje. Ovaj se nacrt Uredbe primjenjuje i na neusklađena područja, ali obuhvaća i situacije u kojima nadležna tijela države članice namjeravaju odbiti ili zabraniti stavljanje na tržište ili upotrebu neusklađenih proizvoda, koji su zakonito stavljeni na tržište u drugoj državi članici, zbog dodatnih razloga osim rizika za zdravlje i sigurnost potrošača. To se, na primjer, odnosi na situacije kada se proizvod ne smije staviti na tržište zbog razloga povezanih s nazivom, veličinom, sastavom ili pakiranjem, ili zbog razloga povezanih sa zaštitom okoliša.

(c) Uredba (EU) br. 305/2011 o građevnim proizvodima¹³

Ovom se Uredbom uspostavljaju kontaktne točke za građevne proizvode u cilju omogućavanja informacija o odredbama koje se primjenjuju na građevinske radove i građevne proizvode. Ovom se inicijativom dosljedno dopunjuju te kontaktne točke. Ipak, u mnogim je državama članicama došlo do spajanja kontaktnih točaka za građevne proizvode i kontaktnih točaka za proizvode te je omogućena „jedinствена ulazna točka” za poduzeća. Ovom se inicijativom ne onemogućuju takva spajanja u budućnosti.

(d) Mreža SOLVIT¹⁴

SOLVIT je usluga koju pružaju nacionalne administracije u svim državama članicama EU-a te Islandu, Lihtenštajnu i Norveškoj. Ako su javna tijela u drugoj državi članici EU-a povrijedila prava poduzeća, ta im mreža pomaže pokušavajući pronaći rješenje u roku od 10 tjedana. Stoga poduzeća mogu upotrebljavati SOLVIT kao alternativu sudskom postupku kada dobiju nacionalnu odluku o uskraćivanju ili ograničavanju pristupa tržištu zajamčenog načelom uzajamnog priznavanja. Ova se inicijativa nadovezuje na mrežu SOLVIT te nedavno prihvaćen Akcijski plan za jačanje SOLVIT-a¹⁵. Njome se jača postojeći mehanizam u području robe kako bi se olakšalo opovrgavanje administrativnih odluka o uskraćivanju ili ograničavanju pristupa tržištu na temelju uzajamnog priznavanja.

(e) Zakonodavstvo Unije o usklađivanju

Zakonodavstvo Unije o usklađivanju i uzajamno priznavanje u potpunosti se dopunjuju. Slobodno kretanje robe na unutarnjem tržištu osigurava se zajedničkim pravilima EU-a o proizvodima (zakonodavstvo EU-a o usklađivanju) i načelom uzajamnog priznavanja. Zakonodavstvom EU-a o usklađivanju utvrđuju se zajednički zahtjevi u pogledu proizvodnje proizvoda. Međutim, postojanje zakonodavstva EU-a o usklađivanju koje obuhvaća sve proizvode i aspekte proizvoda nije izvediv, ni poželjan cilj. To je skup postupak koji zahtijeva mnogo vremena, pri čemu treba uspostaviti ravnotežu među različitim pristupima i ona treba biti rezervirana za te proizvode i aspekte proizvoda ako postoje značajne prepreke slobodnom kretanju unutar jedinstvenog tržišta koje se ne mogu drukčije riješiti. Ako ne postoje zajednička pravila EU-a ili ako su proizvodi samo djelomično obuhvaćeni zajedničkim

¹² SL L 11, 15.1.2002., str. 47.

¹³ SL L 88, 4.4.2011., str. 5.

¹⁴ http://ec.europa.eu/solvit/index_hr.htm.

¹⁵ COM(2017) 255 final.

pravilima, države članice mogu donositi nacionalna tehnička pravila kojima se utvrđuju zahtjevi koje ti proizvodi moraju ispunjavati u smislu naziva, oblika, veličine, označivanja ili pakiranja itd. Ovom se inicijativom osigurava da države članice pri tome poštuju članke 34. i 36. UFEU-a, a posebno načelo uzajamnog priznavanja.

- **Dosljednost u odnosu na druge politike Unije**

Sljedeće tekuće/planirane inicijative na razini EU-a važne su za uzajamno priznavanje:

- (a) jedinstveni digitalni pristupnik¹⁶. Pristupnikom se nastoji poboljšati internetska dostupnost, kvaliteta i pronalaženje informacija i usluga podrške i postupaka koji su važni za poduzeća i građane;
- (b) Akcijski plan za jačanje SOLVIT-a¹⁷.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

- **Pravna osnova**

Ova se Uredba temelji na članku 114. stavku 1. UFEU-a koji se odnosi na uspostavu i funkcioniranje unutarnjeg tržišta i kojim se pojašnjava da se mogu donijeti mjere za usklađivanje odredbi zakona ili drugih propisa u državama članicama koje za cilj imaju uspostavu i funkcioniranje unutarnjeg tržišta. Cilj je ove Uredbe utvrditi pravila i postupke za osiguravanje slobodnog kretanja robe koja je zakonito stavljena na tržište u drugoj državi članici uz puno poštovanje načela uzajamnog priznavanja. Time se ne dovodi u pitanje regulatorna autonomija država članica kad je riječ o neusklađenoj robi.

- **Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)**

Uzajamno priznavanje primjenjuje se u prekograničnim situacijama samo kad gospodarski subjekt želi trgovati u državi članici proizvodom koji je već zakonito stavljen na tržište u drugoj državi članici. Djelovanjem samih država članica ne mogu se riješiti problemi povezani s primjenom načela uzajamnog priznavanja na cijelom jedinstvenom tržištu. Da bi bila učinkovita, primjena načela mora se temeljiti na zajedničkim rješenjima koja će jednako primjenjivati sva nacionalna nadležna tijela. Samo se takvim zajedničkim postupcima može jamčiti da će nacionalna nadležna tijela primjenjivati načelo na isti način, čime se poduzećima pruža pogodnost jednakog postupanja bez obzira na zemlju u kojoj svoj proizvod namjeravaju staviti na tržište. Ako bi se postupovni aspekti primjene načela uzajamnog priznavanja prepustili svakoj državi članici, time bi se načelo oslabilo jer bi se njegovo funkcioniranje razgranalo u 28 različitih i potencijalno kontradiktornih postupaka. Stoga je djelovanje EU-a opravdano i potrebno za osiguravanje učinkovite primjene načela. EU je odgovoran djelovati u cilju osiguravanja funkcioniranja jedinstvenog tržišta robe. U skladu s člankom 26. stavkom 2. UFEU-a, unutarnje tržište obuhvaća područje bez unutarnjih granica na kojem se slobodno kretanje robe, osoba, usluga i kapitala osigurava u skladu s odredbama Ugovora. Zabrana mjera s istovrsnim učinkom na količinska ograničenja uvoza robe jedno je od glavnih načela UFEU-a (članci od 34. do 36.).

- **Proporcionalnost**

Ovim prijedlogom postiže se ravnoteža između, s jedne strane, regulatorne autonomije država članica za određivanje razine zaštite koju smatraju potrebnom za ostvarenje legitimnih javnih

¹⁶ Prijedlog COM(2017) 256 Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi jedinstvenog digitalnog pristupnika kao izvora informacija, postupaka, usluga podrške i otklanjanja poteškoća te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012.

¹⁷ COM(2017) 255.

interesa, i, s druge strane, potrebe da se uklone preostale prepreke slobodnom kretanju robe koja se zakonito stavlja na tržište u drugim državama članicama i podložno člancima od 34. do 36. UFEU-a.

Mjere predviđene ovim prijedlogom ne premašuju ono što je nužno za rješavanje utvrđenih problema i ostvarivanje postavljenih ciljeva. Predviđeni troškovi Komisije i država članica smatraju se prihvatljivima, a nadoknadit će se uštedama poduzeća i pogodnostima za poduzeća, potrošače i države članice.

- **Odabir instrumenta**

Ova se Uredba temelji na članku 114. UFEU-a. Uključuje odredbe kojima se nastoji poboljšati funkcioniranje jedinstvenog tržišta robe uspostavom pravila i postupaka za nadležna tijela država članica te za poduzeća kako bi se osiguralo neometano slobodno kretanje robe koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici.

3. REZULTATI EX POST EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENE UČINAKA

- ***Ex post* evaluacije / provjere primjerenosti postojećeg zakonodavstva**

Evaluacijom funkcioniranja uzajamnog priznavanja u području robe, tj. načela uzajamnog priznavanja i Uredbe o uzajamnom priznavanju provjeravalo se do koje je mjere uzajamno priznavanje ostvarilo svoje prvotne ciljeve u smislu djelotvornosti, učinkovitosti, relevantnosti, usklađenosti i dodane vrijednosti za EU. Rezultati pokazuju da je, kad je riječ o robi, uzajamno priznavanje i dalje relevantno i ima potencijal donijeti dodanu vrijednost EU-u. Njime se pruža mogućnost da se proizvodi koji su već zakonito stavljeni na tržište u jednoj državi stave na tržište i u drugim državama članicama. Međutim, načelo uzajamnog priznavanja ne funkcionira dobro. Većina poduzeća koja žele prodavati proizvode u drugoj državi članici provjerava pravila koja se primjenjuju u toj državi članici i ako im ta pravila onemogućuju prodaju, ne oslanjaju se na načelo uzajamnog priznavanja, već većina njih prilagođava proizvod tim pravilima. Ako se poduzeća pokušaju osloniti na načelo uzajamnog priznavanja, nacionalna nadležna tijela često uskrate pristup tržištu za te proizvode. U pogledu Uredbe, koja je donesena kako bi se olakšala primjena načela uzajamnog priznavanja, iz evaluacije proizlazi da samo mali broj gospodarskih subjekata smatra da je proizvode lakše prodavati u drugim državama članicama otkad je Uredba stupila na snagu. Imala je umjeren učinak u odnosu na postavljene ciljeve, uglavnom zato što su se njome određeni postupovni zahtjevi pokazali nedovoljnima za osiguravanje jednostavne, pouzdane primjene načela uzajamnog priznavanja koja je prilagođena korisnicima. Također, imala je ograničene učinke kad je riječ o podizanju razine osviještenosti o načelu uzajamnog priznavanja.

Djelotvornost

Unatoč postojanju načela i donošenju Uredbe, slobodno kretanje robe u neusklađenim područjima i dalje je problematično, uglavnom zbog nedostatka osviještenosti i znanja, nedostatka pravne sigurnosti te povjerenja i suradnje među nacionalnim nadležnim tijelima. Poduzeća se još uvijek suočavaju s poteškoćama u pogledu pristupa tržištu, čak i ako su njihovi proizvodi već zakonito stavljeni na tržište u drugim državama članicama. Stoga često prilagođavaju svoje proizvode ili odustaju od ulaska na novo tržište. Savjetovanja s dionicima pokazuju da se razina osviještenosti o uzajamnom priznavanju povećala tijekom godina, ali ne u dovoljnoj mjeri. Svi dionici smatraju da bi razinu osviještenosti trebalo povećati te da bi to

trebao biti jedan od glavnih prioriteta Komisije. Pravna sigurnost pri primjeni uzajamnog priznavanja i dalje je najveća prepreka slobodnom kretanju neusklađenih proizvoda te jedan od glavnih razloga zašto poduzeća i nacionalna nadležna tijela nisu sklona uzajamnom priznavanju. U pogledu administrativne suradnje, iz evaluacije proizlazi da ju je u cilju olakšavanja primjene načela uzajamnog priznavanja potrebno dodatno poboljšati.

Učinkovitost

Provedeno je savjetovanje s relevantnim dionicima kako bi se procijenilo do koje su mjere troškovi nastali primjenom načela i Uredbe proporcionalni ostvarenim pogodnostima. Troškovi nacionalnih tijela nastali zahvaljujući Uredbi nisu bili veliki: provedba i funkcioniranje kontaktnih točaka za proizvode (7 417-47 450 EUR, na temelju 1 EPRV-a) i troškovi koji se odnose na ocjenu proizvoda koji su zakonito stavljeni na tržište u drugoj državi članici (420 000 EUR za jedan sektor, primjerice sektor gnojiva). Te troškove smatraju prosječnima. Glavni troškovi koje su poduzeća snosila bili su uglavnom povezani s neispravnom primjenom uzajamnog priznavanja. Poduzeća moraju prilagoditi svoje proizvode, ponavljati ispitivanja i postupke (1 000-150 000 EUR po proizvodu i tržištu), ili propuštaju prilike (40 000-500 000 EUR po proizvodu i tržištu) jer moraju odustati od ulaska na novo tržište. Većina je tih troškova smatrana važnima. U pogledu odnosa između pogodnosti i troškova percepcija je različita. Nacionalna nadležna tijela uglavnom se slažu da su troškovi proporcionalni pogodnostima, a poduzeća se tome uglavnom protive. Smatraju da su troškovi veliki, a pogodnosti nisu ostvarene.

Usklađenost

Prema provedenoj evaluaciji ne čini se da postoji proturječnost između uzajamnog priznavanja i drugih politika EU-a namijenjenih ostvarenju unutarnjeg tržišta i lakšem slobodnom kretanju robe u EU-u. Štoviše, načelo uzajamnog priznavanja i Uredba nadopunjuju brojne inicijative u tom području, primjerice Direktivu 2001/95/EZ¹⁸ o općoj sigurnosti proizvoda, Direktivu (EU) 2015/1535 o „transparentnosti jedinstvenog tržišta”, Uredbu (EU) br. 305/2011 o građevnim proizvodima, mrežu SOLVIT¹⁹ i zakonodavstvo EU-a o usklađivanju, te su s njima usklađeni.

Relevantnost

Uzajamnim priznavanjem nastoji se ostvariti istinska integracija tržišta uz poštovanje različitosti i regulatorne autonomije država članica. Smatra se alternativom usklađivanju, kada ono nije potrebno, opravdano ili proporcionalno, omogućavajući regulatornu autonomiju. Osim toga, uzajamno priznavanje posebice je relevantno za potporu inovacijama. Za nove inovativne proizvode ne postoje usklađena europska pravila te se poduzeća moraju oslanjati na postojeća pravila/standarde na nacionalnoj razini, ili čak poslovati uz nepostojanje tih pravila. Uzajamno priznavanje jedina je alternativa za poduzeća koja žele trgovati svojim novim/inovativnim proizvodima u drugim državama članicama.

Dodana vrijednost za EU

Iz evaluacije je vidljiv opći konsenzus dionika o tome da uzajamno priznavanje donosi dodanu vrijednost EU-u. Njime se pruža mogućnost da se proizvodi koji su već zakonito stavljeni na tržište u jednoj državi stave na tržište u drugim državama članicama, a da se

¹⁸ SL L 001, 15.1.2002.

¹⁹ http://ec.europa.eu/solvit/index_hr.htm.

pritom zadrže regulatorna autonomija država članica i raznolikost. Svima je poznato da se ciljevi uzajamnog priznavanja mogu ostvariti isključivo djelovanjem na razini EU-a. Tijekom postupka savjetovanja dionici su bili gotovo jednoglasni u pogledu nužnosti pravnog instrumenta EU-a za postizanje većeg i boljeg uzajamnog priznavanja.

- **Savjetovanja s dionicima**

Od članova Savjetodavnog odbora o uzajamnom priznavanju tražilo se da iznesu svoja zapažanja tijekom posljednjih sastanaka održanih 2. prosinca 2015. i 25. listopada 2016. Dio predstavnika nije bio uvjeren u moguće koristi od potpune revizije Uredbe, no svi su se složili da su određene izmjene potrebne te da se mnogi problemi mogu riješiti nezakonodavnim mjerama.

Na *web*-mjestu za savjetovanje na portalu *Europa* objavljeno je javno savjetovanje na svim službenim jezicima EU-a. Savjetovanje je trajalo od lipnja do rujna 2016. Tijekom javnog savjetovanja primljena su **153** odgovora. Snažno su zastupljena bila poduzeća (91), a zatim su slijedila tijela država članica (45) i građani (17). Rezultati savjetovanja pokazuju da, iako je većina izjavila da su upoznati s uzajamnim priznavanjem, najveći dio ispitanika smatra da je potrebno podizanje razine osviještenosti. Kao najveću prepreku funkcioniranju uzajamnog priznavanja poduzeća su navela nedostatak brzih pravnih lijekova za osporavanje nacionalne odluke o uskraćivanju pristupa tržištu, nakon čega slijedi nedostatna komunikacija među tijelima. Kad je riječ o prioritetima Komisije u pogledu uzajamnog priznavanja, poduzeća su na prvo mjesto stavila potrebu za djelotvornim pravnim lijekovima, a države članice i građani odlučili su se za povećanje osviještenosti o uzajamnom priznavanju.

Kao dopunu javnom savjetovanju Komisija je organizirala konferenciju dionika 17. lipnja 2016. Cilj događanja bio je utvrditi glavne teškoće povezane s funkcioniranjem uzajamnog priznavanja te moguće daljnje korake. Prisustvovala su 144 sudionika: 62 predstavnika poduzeća, 60 iz nacionalnih tijela te 22 druga sudionika, primjerice predstavnici organizacija potrošača i sindikata. Sudionici su općenito podržali potrebu za poboljšanjem funkcioniranja uzajamnog priznavanja i povećanjem pravne sigurnosti u pogledu primjene načela uzajamnog priznavanja.

- **Prikupljanje i primjena stručnog znanja**

Komisija ili vanjski ugovaratelji proveli su u razdoblju od 2014. do 2016. niz istraživanja, savjetovanja i studija koji predstavljaju solidnu bazu stručnog znanja.

U razdoblju od 2014. do 2015. provedena je vanjska evaluacija funkcioniranja načela uzajamnog priznavanja. Razmjer problema i učinci različitih opcija koje je Komisija predvidjela razmatrani su u studiji izrađenoj u razdoblju od 2016. do 2017.

- **Procjena učinka**

U pripremi ove inicijative provedena je procjena učinka. Iz nje je vidljivo da se manje trguje proizvodima podložnima uzajamnom priznavanju. Usporedba vrijednosti izvoza unutar EU-a s domaćom potrošnjom pokazuje da je vrijednost izvoza unutar EU-a za usklađene proizvode 55 % domaće potrošnje, dok je za neusklađenu ili djelomično usklađenu robu samo 35 %. Razlog tome su prepreke s kojima se poduzeća suočavaju kada pokušaju staviti svoje proizvode na tržište na temelju načela uzajamnog priznavanja. Financijski troškovi uzrokovani nedostatkom uzajamnog priznavanja visoki su za poduzeća. Na primjer, troškovi prilagodbe proizvoda primjenjivim nacionalnim pravilima u slučaju kada se uzajamno priznavanje odbije ili se ne koristi za ulazak na tržište procjenjuju se na između 1 000 i 150 000 EUR po proizvodu i po tržištu. Propuštene prilike, tj. kada poduzeća odustanu od ulaska na tržište zbog različitih nacionalnih pravila kojima se zahtijeva prilagodba proizvoda,

procjenjuju se u prosjeku na između 10 000 i 500 000 EUR po proizvodu i po tržištu. Studijom izrađenom za Europski parlament²⁰ pokušalo se procijeniti razmjer učinka koji nekarinske prepreke trgovini imaju na unutarnje tržište. Zaključeno je da bi smanjenje broja tih prepreka moglo dovesti do povećanja trgovine unutar EU-a za više od 100 milijardi EUR godišnje. Osim toga, u razdoblju od 2008. do 2014. oko 0.89 milijuna poduzeća djelovalo je u neusklađenim sektorima, predstavljajući više od 50 % ukupnog broja aktivnih poduzeća u proizvodnom gospodarstvu. Oko 87 % poduzeća su mikropoduzeća. Prema Izvješću Komisije o konkurentnosti iz 2014. samo 14 % MSP-ova trguje preko granica u EU-u u usporedbi s 85,4 % velikih poduzeća za proizvodnju.

Odbor za nadzor regulative dao je 7. travnja 2017. pozitivno mišljenje o procjeni učinka. Smatrao je da izvješće ima dobar opći prikaz te je, u cilju daljnjeg poboljšanja, predložio da se bolje objasne odabir opcija i njihovo djelovanje u praksi. U izvješću bi također trebalo donijeti jasnije zaključke o tome u kojoj će mjeri očekivani rezultati preispitivanja utjecati na funkcioniranje uzajamnog priznavanja u praksi te pridonijeti dobrom funkcioniranju unutarnjeg tržišta. Konačno, trebalo bi bolje procijeniti potencijal za pojednostavnjenje administracije i smanjenje opterećenja. Preporuke sadržane u pozitivnom mišljenju uvrštene su u izvješće. Bolje su objašnjene različite opcije i način njihova međusobnog djelovanja. Izvješće pruža detaljan opis funkcioniranja tih opcija u praksi, s naglaskom na posljedice koje najpoželjnija opcija može imati na tržište. Bolje se objašnjava i veza između postojećih regulatornih opterećenja i nefunkcioniranja uzajamnog priznavanja te se jasno navodi kako će se najpoželjnijim opcijama smanjiti ta opterećenja. Sažetak i pozitivno mišljenje Odbora za nadzor regulative dostupni su ovdje: XXXXX.

Osim opcije 1. (*status quo*), procjena učinka sadržava i sljedeće predviđene opcije politike:

opcija 2. – nezakonodavne mjere kojima bi se unaprijedilo uzajamno priznavanje (podizanje razine osvijestjenosti, osposobljavanje, razmjena dužnosnika itd.),

opcija 3. – minimalne zakonodavne izmjene Uredbe (EZ) br. 764/2008 (transparentnost administrativnih odluka, upotreba standarda EU-a, veća uloga kontaktnih točaka za proizvode),

opcija 4. – opsežne zakonodavne izmjene Uredbe (EZ) br. 764/2008 (dobrovoljna izjava o uzajamnom priznavanju, mehanizam za rješavanje problema, unaprjeđenje kontaktnih točaka za proizvode i bolja suradnja),

opcija 5. – dobrovoljno prethodno odobrenje za stavljanje na tržište.

Opcija koja je obuhvaćala stavljanje Uredbe izvan snage i opcija kojom se predlažu daljnje mjere usklađivanja u odnosu na određene osnovne zahtjeve koji se odnose na određene aspekte proizvoda odbačene su u ranoj fazi, kao i uvođenje izjave o sukladnosti koju bi izdavale treće strane.

Najpoželjnija je opcija 4. (opsežne zakonodavne izmjene Uredbe (EZ) br. 764/2008) nadopunjena opcijom 2. (nezakonodavne mjere).

Opciju 2. (nezakonodavne mjere) podržali su svi dionici, ali su je smatrali djelotvornom samo u kombinaciji s drugim opsežnim alatima.

Opciju 3. (minimalne zakonodavne izmjene Uredbe) države članice i gospodarski subjekti smatrali su potencijalno djelotvornom, ali u manjoj mjeri od ostalih opcija.

²⁰

„The Cost of Non- Europe in the Single Market, 'Cecchini Revisited', An overview of the potential economic gains from further completion of the European Single Market”, CoNE 1/2014. (Trošak neujedinjene Europe u području jedinstvenog tržišta – „ponovno čitanje Cecchinijeva izvješća” – Pregled potencijalne ekonomske dobiti od daljnjeg dovršenja jedinstvenog europskog tržišta)

[http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2014/510981/EPRS_STU\(2014\)510981_REV1_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2014/510981/EPRS_STU(2014)510981_REV1_EN.pdf).

Opcija 4. smatrana je najdjelotvornijom za postizanje ciljeva politike i smanjenje troškova poduzeća.

Dionici su se složili da se opcijom 5. (dobrovoljno prethodno odobrenje) ne mogu ukloniti postojeće prepreke uzajamnom priznavanju. Ta bi opcija uglavnom uzrokovala troškove. U sektoru biocida je, primjerice, procijenjeno da bi administrativni troškovi povezani s tim postupkom iznosili između 18 i 20 milijuna EUR godišnje.

Zbog složenosti i raznolikosti proizvoda obuhvaćenih područjem primjene uzajamnog priznavanja teško je pružiti kvantitativnu procjenu koristi. Kombinacijom opcije 4. i opcije 2. povećali bi se osviještenost i znanje o uzajamnom priznavanju, ostvarila pravna sigurnost o primjeni načela i poboljšala administrativna suradnja među državama članicama. Više gospodarskih subjekata znalo bi za prilike za ulazak na nova tržišta bez dodatnih izmjena njihovih proizvoda, a oni koji znaju više o uzajamnom priznavanju, ali ga nisu skloni primjenjivati stekli bi povjerenje u sustav. Olakšalo bi se stavljanje na tržište proizvoda koji su zakonito stavljeni na tržište u drugim državama članicama, oblikovanjem i pojednostavnjenjem rasprava o tome može li proizvod ući na tržište na temelju uzajamnog priznavanja te smanjenjem rizika od uskraćivanja pristupa tržištu. Time bi se znatno smanjili troškovi poduzeća u smislu informacija, prilagodbe, kašnjenja s ulaskom na tržište i propuštenih prilika. Ta bi kombinacija opcija bila dobra i za države članice jer bi dobile poticaj da na dosljedniji i ispravniji način primjenjuju načelo uzajamnog priznavanja. Smanjenje broja prepreka trgovini općenito (vidjeti prethodno navedeno) moglo bi dovesti do povećanja trgovine unutar EU-a za više od 100 milijardi EUR godišnje.

Isto tako, vrlo je teško dati kvantitativnu procjenu troškova najpoželjnijih opcija. Troškovi gospodarskih subjekata smatraju se minimalnima, a to se primjenjuje i na dobrovoljnu izjavu o uzajamnom priznavanju, ako su troškovi procijenjeni kao minimalni administrativni poslovi (u prosjeku bi trebalo 20 minuta da gospodarski subjekt ispuni izjavu). Države članice i Komisija snosile bi određene nužne troškove koji se procjenjuju kako slijedi: opcija nezakonodavnih mjera uključuje troškove povezane s organizacijom i koordinacijom aktivnosti osposobljavanja i podizanja razine osviještenosti (500 000 EUR) te troškove povezane s programom razmjene dužnosnika (100 000 EUR). Mehanizam za rješavanje problema uključuje povećani opseg posla za Komisiju, u pogledu osoblja koje obrađuje žalbe (od 3 do 4 dodatna EPRV-a). Veća administrativna suradnja među državama članicama podrazumijeva i određene troškove, koji se procjenjuju na 1 200 000 EUR godišnje.

- **Primjerenost propisa i pojednostavljanje**

Inicijativa je povezana s programom REFIT zbog učinaka koje loše funkcioniranje uzajamnog priznavanja ima na funkcioniranje unutarnjeg tržišta. Evaluacija je bila usmjerena na načine kojima bi se smanjila regulatorna opterećenja. Zaključeno je da je činjenica da uzajamno priznavanje ne funkcionira dobro zapravo regulatorno opterećenje koje stvara prepreke trgovini. Stoga bi sva nastojanja u cilju poboljšanja funkcioniranja uzajamnog priznavanja dovela do pojednostavnjenja za poduzeća, poput lakšeg pristupa novim tržištima. Uvođenje dobrovoljne izjave o uzajamnom priznavanju imat će važan učinak na smanjenje administrativnog opterećenja za gospodarske subjekte. Pojednostavnjenjem postupaka za pristup tržištu i komunikacijom s nacionalnim nadležnim tijelima olakšat će se pristup tržištu te smanjiti troškovi za gospodarske subjekte. Isto tako, boljom suradnjom i komunikacijom među nadležnim tijelima povećat će se povjerenje i smanjiti kašnjenja pri ocjenjivanju robe na tržištu.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Za prijedlog su nužni ljudski i administrativni resursi te odobrena sredstva za poslovanje, kao što je istaknuto u financijskom izvještaju.

5. OSTALI ELEMENTI

- **Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja**

Svaki pet godina Komisija će evaluirati Uredbu i o tome dostaviti izvješće Europskom parlamentu i Vijeću. U izvješću će se ocijeniti funkcioniranje Uredbe i načela uzajamnog priznavanja na temelju, ako je primjenjivo, kriterija djelotvornosti, učinkovitosti, relevantnosti, usklađenosti i dodane vrijednosti za EU te njihov utjecaj na slobodno kretanje robe i na unutarnje tržište robe, na temelju informacija prikupljenih od dionika, uključujući relevantne informacije iz država članica. Uzet će se u obzir posebni pokazatelji kojima se omogućuje procjena učinaka Uredbe, kao što su broj obavijesti koje su nadležna tijela poslala preko sustava informacijske i komunikacijske potpore, brzina upotrijebljenih postupaka ili broj razmjena informacija između nadležnih tijela i kontaktnih točaka za proizvode.

- **Detaljno obrazloženje pojedinih odredaba prijedloga**

Člankom 1. određuje se predmet Uredbe, a to je utvrđivanje pravila i postupaka za osiguravanje prava na slobodno kretanje robe koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici.

Člankom 2. utvrđuje se područje primjene Uredbe.

Članak 3. sadržava definicije važne za Uredbu.

Člankom 4. predviđa se izjava o uzajamnom priznavanju kojom će se gospodarski subjekti koristiti na dobrovoljnoj osnovi radi lakšeg dokazivanja da je proizvod zakonito stavljen na tržište u drugoj državi članici. Utvrđuju se uvjeti koji se tom izjavom moraju ispuniti te se pojašnjava da je izjava dostupna na internetu.

Člankom 5. utvrđuje se postupak koji nadležna tijela država članica trebaju slijediti prilikom ocjene može li se roba koja je zakonito stavljena na tržište u drugoj državi članici staviti na tržište na njihovu državnom području na temelju načela uzajamnog priznavanja.

Članak 6. sadržava zahtjeve u pogledu privremene suspenzije robe koja je zakonito stavljena na tržište u drugoj državi članici ako ta roba predstavlja ozbiljan rizik za zdravlje i sigurnost ili je u suprotnosti s javnim moralom ili javnom sigurnošću.

Člankom 7. izbjegava se udvostručavanje obavijesti Komisiji, ako je administrativna odluka o kojoj treba dostaviti obavijest i mjera obuhvaćena RAPEX-om.

Člankom 8. predviđa se mehanizam za rješavanje problema u pogledu uzajamnog priznavanja zahvaljujući kojem gospodarski subjekti mogu osporiti administrativnu odluku o uskraćivanju ili ograničavanju pristupa tržištu upućivanjem takve odluke najprije mreži SOLVIT. Na zahtjev odgovarajućeg centra mreže SOLVIT Komisija vrši procjenu te administrativne odluke .

Člankom 9. utvrđuju se zadaće kontaktnih točaka za proizvode.

Člankom 10. utvrđuje se okvir za administrativnu suradnju nadležnih tijela.

Člankom 11. predviđa se informatički alat koji će se upotrebljavati za potrebe komunikacije i razmjene informacija među nadležnim tijelima država članica i između nadležnih tijela država članica i Komisije.

Člankom 12. predviđa se financiranje aktivnosti koje će se provoditi kao potpora ovoj Uredbi.

Člankom 13. pojašnjava se kako će se zaštititi financijski interesi Unije.

Člankom 14. od Komisije se traži da redovito izvješćuje Europski parlament i Vijeće o funkcioniranju uzajamnog priznavanja, uključujući funkcioniranje ove Uredbe.

Člankom 15. uspostavlja se odbor te utvrđuju provedbene ovlasti koje se ovom Uredbom dodjeljuju Komisiji.

Člankom 16. stavlja se izvan snage Uredba (EZ) br. 764/2008.

Člankom 17. utvrđuje se stupanje na snagu i vrijeme primjene ove Uredbe.

U Prilogu se navodi standardizirani obrazac izjave o uzajamnom priznavanju.

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**o uzajamnom priznavanju robe koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici**

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora²¹, u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Unutarnje tržište obuhvaća područje bez unutarnjih granica na kojem se slobodno kretanje robe osigurava u skladu s odredbama Ugovora. Količinska ograničenja uvoza i sve mjere s istovrsnim učinkom zabranjeni su među državama članicama. Ta zabrana obuhvaća sve nacionalne mjere koje mogu, izravno ili neizravno, stvarno ili potencijalno, ometati trgovinu robom unutar Unije. Slobodno kretanje robe na unutarnjem tržištu osigurava se usklađivanjem pravila na razini Unije utvrđivanjem zajedničkih zahtjeva za stavljanje na tržište određene robe, ili za robu ili aspekte robe koji nisu obuhvaćeni pravilima Unije o usklađivanju primjenom načela uzajamnog priznavanja.
- (2) Prepreke slobodnom kretanju robe među državama članicama mogu se nezakonito stvoriti ako, u nedostatku pravila Unije o usklađivanju koja obuhvaćaju robu ili određene aspekte robe, nadležno tijelo države članice primjenjuje nacionalna pravila na robu te vrste koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici, zahtijevajući da roba ispunjava određene tehničke zahtjeve, na primjer zahtjeve povezane s nazivom, oblikom, veličinom, težinom, sastavom, prezentiranjem, označivanjem ili pakiranjem. Primjena takvih pravila na robu koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici može biti u suprotnosti s člancima 34. i 36. Ugovora, čak i ako se pravila primjenjuju bez razlike na svu robu.
- (3) Načelo uzajamnog priznavanja proizlazi iz sudske prakse Suda Europske unije. Prema tom načelu, države članice ne smiju na svojem državnom području zabraniti prodaju robe koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici, čak i ako je roba proizvedena u skladu s različitim tehničkim pravilima. No načelo nije apsolutno. Države članice mogu se usprotiviti stavljanju na tržište robe koja je drugdje zakonito stavljena na tržište ako su takva ograničenja opravdana na temelju razloga utvrđenih u

²¹

SL C , , str...

članku 36. Ugovora ili na temelju drugih, prevladavajućih razloga od javnog interesa, koji su u oba slučaja proporcionalni postavljenom cilju.

- (4) Pojam prevladavajućih razloga od javnog interesa jest novi pojam koji je u svojoj sudskoj praksi razvio Sud u vezi s člancima 34. i 36. Ugovora. Taj pojam, između ostalog, obuhvaća učinkovitost fiskalnog nadzora, poštenje trgovačkih transakcija, zaštitu potrošača, zaštitu okoliša, održavanje pluralizma tiska i opasnost od ozbiljnoga podriivanja financijske ravnoteže sustava socijalne sigurnosti. Ako među državama članicama postoje legitimne razlike, takvim se prevladavajućim razlozima može opravdati to što nadležna tijela primjenjuju nacionalna pravila. Međutim, takve se odluke moraju valjano opravdati, a načelo proporcionalnosti mora se uvijek poštovati, uzimajući u obzir je li nadležno tijelo uistinu donijelo odluku s najmanjim mogućim ograničenjima. Nadalje, administrativne odluke o uskraćivanju ili ograničavanju pristupa tržištu u odnosu na robu koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici ne smiju se temeljiti samo na činjenici da roba koja se ocjenjuje ispunjava legitimni javni cilj države članice na drukčiji način od domaće robe iz te države članice.
- (5) Uredba (EZ) br. 764/2008²² donesena je kako bi se olakšala primjena načela uzajamnog priznavanja, utvrđivanjem postupaka za smanjenje mogućnosti stvaranja nezakonitih prepreka slobodnom kretanju robe koja je već zakonito stavljena na tržište u drugoj državi članici. Unatoč donošenju te Uredbe, još uvijek postoje mnogi problemi u pogledu primjene načela uzajamnog priznavanja. Evaluacija provedena od 2014. do 2016. pokazala je da načelo ne funkcionira kako bi trebalo te da Uredba (EZ) br. 764/2008 ima ograničen učinak u olakšavanju njegove primjene. Alati i postupovna jamstva uspostavljeni Uredbom (EZ) br. 764/2008 nisu ispunili svoj cilj poboljšanja primjene načela uzajamnog priznavanja. Na primjer, mreža kontaktnih točaka za proizvode koja je uspostavljena radi pružanja informacija gospodarskim subjektima o primjenjivim nacionalnim pravilima i primjeni uzajamnog priznavanja jedva je poznata među gospodarskim subjektima te je oni malo upotrebljavaju. Nacionalna tijela ne surađuju dovoljno u okviru mreže. Obveza obavješćivanja o administrativnim odlukama o uskraćivanju ili ograničavanju pristupa tržištu rijetko se poštuje. Rezultat toga su prepreke slobodnom kretanju robe na unutarnjem tržištu.
- (6) U Zaključcima Vijeća za konkurentnost o politici jedinstvenog tržišta iz prosinca 2013. istaknuto je da je za unaprjeđenje okvirnih uvjeta za poduzeća i potrošače na jedinstvenom tržištu potrebno na odgovarajući način primijeniti sve relevantne instrumente, uključujući uzajamno priznavanje. Vijeće je pozvalo Komisiju da izvijesti o slučajevima u kojima je funkcioniranje načela uzajamnog priznavanja i dalje nedostatno ili problematično. U Zaključcima o politici jedinstvenog tržišta iz veljače 2015. Vijeće za konkurentnost pozvalo je Komisiju da poduzme korake kako bi se osiguralo djelotvorno funkcioniranje načela uzajamnog priznavanja i donese odgovarajuće prijedloge u tu svrhu.
- (7) Uredba (EZ) br. 764/2008 ima nekoliko nedostataka te bi je stoga trebalo preispitati i poboljšati. Radi jasnoće, Uredbu (EZ) br. 764/2008 trebalo bi zamijeniti ovom Uredbom. Ovom bi se Uredbom trebali utvrditi jasni postupci za osiguravanje slobodnog kretanja robe koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici te za osiguravanje da se slobodno kretanje može ograničiti samo ako države članice imaju legitimne razloge od javnog interesa za to i da je ograničavanje proporcionalno. Njome

²² SL L 218,13.8.2008., str. 21.

se osigurava da gospodarski subjekti i nacionalna tijela poštuju postojeća prava i obveze koji proizlaze iz načela uzajamnog priznavanja.

- (8) Ovom se Uredbom ne bi trebalo dovesti u pitanje daljnje usklađivanje uvjeta za stavljanje robe na tržište, prema potrebi, s ciljem poboljšanja funkcioniranja unutarnjeg tržišta.
- (9) Trgovinske prepreke mogu također proizlaziti iz drugih vrsta mjera obuhvaćenih člancima 34. i 36. Ugovora. Te mjere mogu, na primjer, uključivati tehničke specifikacije sastavljene za potrebe postupaka javne nabave ili zahtjeve za korištenje službenih jezika u državama članicama. Međutim, one ne bi trebale predstavljati nacionalna tehnička pravila u smislu ove Uredbe te ne bi trebale biti njome obuhvaćene.
- (10) Nacionalna tehnička pravila ponekad u državi članici stupaju na snagu putem postupka prethodnog odobrenja, u okviru kojeg se mora dobiti službeno odobrenje nadležnog tijela prije nego što se roba ondje može staviti na tržište. Samo postojanje postupka prethodnog odobrenja ograničava slobodno kretanje robe. Stoga, kako bi bio opravdan u pogledu temeljnog načela slobodnog kretanja robe na unutarnjemu tržištu, takav postupak mora imati za cilj javni interes priznat pravom Unije te treba biti nediskriminirajući i proporcionalan. Sukladnost takvog postupka s pravom Unije procjenjuje se u svjetlu razmatranja utvrđenih u sudskoj praksi Suda. Kao rezultat toga, administrativne odluke o uskraćivanju ili ograničavanju pristupa tržištu isključivo na temelju činjenice da roba nema valjano prethodno odobrenje trebalo bi isključiti iz područja primjene ove Uredbe. Međutim, kada se dostavlja zahtjev za obvezno prethodno odobrenje robe, svaku namjeravanu administrativnu odluku o odbijanju zahtjeva na temelju tehničkog pravila primjenjivog u državi članici trebalo bi donijeti u skladu s ovom Uredbom, kako bi podnositelj zahtjeva mogao iskoristiti postupovnu zaštitu koju osigurava ova Uredba.
- (11) Važno je pojasniti da vrste robe obuhvaćene ovom Uredbom uključuju poljoprivredne proizvode. Pojam „poljoprivredni proizvodi” obuhvaća proizvode ribarstva, kako je predviđeno člankom 38. stavkom 1. Ugovora.
- (12) Važno je pojasniti da pojam „proizvođač” ne uključuje samo proizvođača robe, već i osobu koja se predstavlja kao proizvođač robe, primjerice poljoprivrednih proizvoda, koja nije dobivena proizvodnim postupkom.
- (13) Odluke nacionalnih sudova kojima se ocjenjuje zakonitost slučajeva u kojima, zbog primjene nacionalnog tehničkog pravila, roba koja se zakonito stavlja na tržište u jednoj državi članici nije dopušten pristup tržištu druge države članice, i odluke nacionalnih sudova na temelju kojih se primjenjuju sankcije, trebalo bi izuzeti iz područja primjene ove Uredbe.
- (14) Kako bi mogla imati koristi od načela uzajamnog priznavanja, roba mora biti zakonito stavljena na tržište u drugoj državi članici. Trebalo bi pojasniti da, za robu koja se smatra zakonito stavljenom na tržište u drugoj državi članici, roba treba biti u skladu s relevantnim pravilima koja se primjenjuju u toj državi članici te dostupna krajnjim korisnicima u toj državi članici.
- (15) Dokazi potrebni kako bi se pokazalo da je roba zakonito stavljena na tržište u drugoj državi članici znatno se razlikuju ovisno o državi članici. To dovodi do nepotrebnih opterećenja, kašnjenja i dodatnih troškova za gospodarske subjekte, a nacionalna nadležna tijela ne mogu pravodobno dobiti informacije potrebne za ocjenu robe. To može ometati primjenu načela uzajamnog priznavanja. Stoga je ključno olakšati

gospodarskim subjektima da pokažu da je njihova roba zakonito stavljena na tržište u drugoj državi članici. Gospodarski subjekti trebali bi moći ostvariti korist od postupka vlastite izjave, koji bi nadležnim tijelima trebao omogućiti sve potrebne informacije o robi i njihovoj sukladnosti s pravilima koja se primjenjuju u toj drugoj državi članici. Upotreba izjave ne sprječava nacionalna nadležna tijela da donesu odluku o ograničavanju pristupa tržištu, uz uvjet da je takva odluka proporcionalna te da se njome poštuju načelo uzajamnog priznavanja i ova Uredba.

- (16) Proizvođač, ili predstavnik proizvođača, trebao bi biti odgovoran za davanje informacija u izjavi o uzajamnom priznavanju jer on najbolje poznaje robu. Međutim, informacije o tome je li roba dostupna krajnjim korisnicima u odgovarajućoj državi članici mogu imati uvoznik ili distributer, a ne stvarni proizvođač. Trebalo bi stoga dopustiti da drugi gospodarski subjekt može dati te informacije umjesto proizvođača.
- (17) Izjava o uzajamnom priznavanju trebala bi nastaviti omogućavati točne i potpune informacije o robi u bilo kojem trenutku u budućnosti. Stoga bi izjavu trebalo po potrebi ažurirati kako bi se uzele u obzir promjene, primjerice promjene u odgovarajućim tehničkim pravilima.
- (18) Kako bi se osiguralo da su informacije navedene u izjavi o uzajamnom priznavanju sveobuhvatne, trebalo bi utvrditi usklađenu strukturu za takve izjave kojom bi se koristili gospodarski subjekti koji žele podnositi izjave.
- (19) Važno je osigurati da su informacije u izjavi o uzajamnom priznavanju istinite i točne. Stoga je potrebno predvidjeti da su gospodarski subjekti odgovorni za informacije sadržane u izjavi.
- (20) Kako bi se povećala učinkovitost i konkurentnost poduzeća koja posluju u neusklađenom području, trebalo bi biti moguće iskoristiti nove informacijske tehnologije u svrhu olakšavanja podnošenja izjave o uzajamnom priznavanju. Stoga bi gospodarski subjekti trebali moći podnijeti svoje izjave putem interneta.
- (21) Ova bi se Uredba trebala primjenjivati i na robu u pogledu koje su samo neki aspekti obuhvaćeni zakonodavstvom Unije o usklađivanju. Ako u skladu sa zakonodavstvom Unije o usklađivanju gospodarski subjekti moraju sastaviti EU izjavu o sukladnosti kako bi dokazali usklađenost s tim zakonodavstvom, trebalo bi biti dopušteno da informacije navedene u izjavi o uzajamnom priznavanju u skladu s ovom Uredbom budu uključene kao dio te EU izjave o sukladnosti.
- (22) Ako proizvođači odluče da neće upotrebljavati mehanizam izjave o uzajamnom priznavanju, država članica trebala bi zatražiti informacije koje smatra potrebnima za ocjenu robe, uzimajući u obzir načelo proporcionalnosti.
- (23) Direktivom (EU) 2015/1535 Europskog parlamenta i Vijeća od država članica zahtijeva se da Komisiju i druge države članice obavijeste o svim nacrtima nacionalnih tehničkih propisa o svim proizvodima, uključujući poljoprivredne proizvode i proizvode ribarstva, te dostave obrazloženje u kojemu navode razloge za donošenje takvih propisa. Međutim, potrebno je osigurati da se, nakon donošenja takvih nacionalnih tehničkih propisa, načelo uzajamnog priznavanja pravilno primjenjuje u pojedinačnim slučajevima na određenu robu. Ovom bi Uredbom trebalo utvrditi postupke za primjenu načela uzajamnog priznavanja u pojedinačnim slučajevima, na primjer tražeći od država članica da navedu nacionalna tehnička pravila na kojima se administrativna odluka temelji te legitimni razlog od javnog interesa na temelju kojeg je administrativna odluka opravdana. Tim se zahtjevom, međutim, države članice ne obvezuje da opravdavaju samo nacionalno tehničko pravilo, već primjenu tog

nacionalnog tehničkog pravila u odnosu na proizvod koji je zakonito stavljen na tržište u drugoj državi članici.

- (24) Budući da bi odluke o uskraćivanju ili ograničavanju pristupa za robu koja je već zakonito stavljena na tržište u drugoj državi članici trebale bi biti iznimka od temeljnog načela slobodnog kretanja robe, primjereno je utvrditi jasan postupak za osiguravanje da se tim odlukama poštuju postojeće obveze koje proizlaze iz načela uzajamnog priznavanja. Takvim se postupkom osigurava da su donesene odluke proporcionalne te se njima poštuju načelo uzajamnog priznavanja i ova Uredba.
- (25) Dok nadležno tijelo ocjenjuje robu prije donošenja odluke o mogućem uskraćivanju ili ograničavanju pristupa tržištu, ne bi trebalo moći donositi odluke o suspenziji pristupa tržištu. Jedina su iznimka slučajevi u kojima je nužno hitno djelovanje kako bi se izbjeglo ugrožavanje sigurnosti i zdravlja korisnika ili kako bi se spriječilo stavljanje robe na raspolaganje ako je ono općenito zabranjeno zbog javnog morala ili javne sigurnosti, uključujući na primjer sprečavanje kriminala.
- (26) Uredbom (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća²³ utvrđuje se sustav akreditacije kojim se osigurava uzajamno prihvaćanje razine nadležnosti tijela za ocjenjivanje sukladnosti. Nadležna tijela država članica ne bi stoga trebala odbijati izvješća o ispitivanjima i certifikate koje je izdalo akreditirano tijelo za ocjenjivanje sukladnosti iz razloga povezanih s nadležnošću tog tijela. Nadalje, kako bi se što je više moguće izbjeglo udvostručavanje ispitivanja i postupaka koji su već provedeni u drugoj državi članici, države članice trebale bi također prihvaćati izvješća o ispitivanjima i certifikate koje su izdala druga tijela za ocjenjivanje sukladnosti u skladu s pravom Unije. Od nadležnih tijela trebalo bi zahtijevati da uzmu u obzir sadržaj predočenih izvješća o ispitivanjima ili certifikata.
- (27) Direktivom 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁴ određuje se da se na tržište mogu stavljati samo sigurni proizvodi te se utvrđuju obveze proizvođača i distributera u pogledu sigurnosti proizvoda. Njome se nadležnim tijelima daje pravo da zabrane sve opasne proizvode sa stupanjem na snagu odmah ili da privremeno zabrane proizvod koji bi mogao biti opasan na razdoblje potrebno za različite procjene sigurnosti, provjere i kontrole. U njoj se opisuje postupak za nadležna tijela za primjenu odgovarajućih mjera poput onih iz članka 8. stavka 1. točaka od (b) do (f), ako je riječ o proizvodima koji predstavljaju rizik, te se utvrđuje obveza obavješćivanja Komisije i drugih država članica o tim mjerama. Stoga bi nadležna tijela trebala moći nastaviti primjenjivati tu Direktivu, a posebice odredbe iz članka 8. stavka 1. točaka od (d) do (f) i članka 8. stavka 3.
- (28) Uredbom (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća²⁵ uspostavlja se, među ostalim, sustav brzog uzbunjivanja za obavješćivanje o izravnom ili neizravnom riziku za zdravlje ljudi koji potječe od hrane ili hrane za životinje. Ona obvezuje države članice da u okviru sustava brzog uzbunjivanja odmah obavijeste Komisiju o svakoj mjeri koju donesu u cilju ograničavanja stavljanja na tržište, povlačenja ili opoziva hrane ili hrane za životinje s tržišta radi zaštite zdravlja ljudi, a koja zahtijeva brzo djelovanje. Nadležna tijela trebala bi moći nastaviti primjenjivati tu Uredbu, a posebice odredbe iz članka 50. stavka 3. i članka 54.

²³ Uredba (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o utvrđivanju zahtjeva za akreditaciju i za nadzor tržišta u odnosu na stavljanje proizvoda na tržište i o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 339/93 (SL L 218, 13.8.2008., str. 30.).

²⁴ SL L 11, 15.1.2002., str. 4.

²⁵ SL L 31, 1.2.2002., str. 1.

- (29) Uredbom (EU) 2017/625 Europskog parlamenta i Vijeća²⁶ uspostavlja se usklađeni okvir Unije za organiziranje službenih kontrola i ostalih službenih aktivnosti u cijelom poljoprivredno-prehrambenom lancu, uzimajući u obzir pravila o službenim kontrolama utvrđena u Uredbi (EZ) br. 882/2004 i relevantnom sektorskom zakonodavstvu. Njome se utvrđuje poseban postupak kako bi se osiguralo da gospodarski subjekti otklone nesukladnost s propisima o hrani i hrani za životinje te pravilima o zdravlju i dobrobiti životinja. Nadležna tijela trebala bi moći nastaviti primjenjivati tu Uredbu, a posebno odredbe iz članka 138.
- (30) U svim administrativnim odlukama koje nadležna tijela država članica donesu na temelju ove Uredbe trebali bi se navesti raspoloživi pravni lijekovi kako bi gospodarski subjekt mogao pokrenuti postupak pred nadležnim nacionalnim sudom. U odluci bi se trebalo upućivati i na postupak za rješavanje problema predviđen ovom Uredbom.
- (31) Učinkovita rješenja za gospodarske subjekte koji žele povoljniju alternativu prilikom osporavanja administrativnih odluka o uskraćivanju ili ograničavanju pristupa tržištu od ključne su važnosti za osiguravanje ispravne i dosljedne primjene načela uzajamnog priznavanja. Kako bi se takva rješenja zajamčila te kako bi se izbjegli pravni troškovi, posebno za MSP-ove, gospodarskim subjektima trebao bi biti dostupan izvansudski postupak za rješavanje problema.
- (32) Mreža za rješavanje problema na unutarnjem tržištu (SOLVIT) usluga je koju pruža nacionalna administracija u svim državama članicama u cilju pronalaska rješenja za građane i poduzeća kada su njihova prava povrijedila javna tijela u drugoj državi članici. Načela kojima se uređuje funkcioniranje mreže SOLVIT utvrđena su u Preporuci Komisije 2013/461/EU²⁷.
- (33) Sustav SOLVIT učinkovit je i besplatan izvansudski mehanizam za rješavanje problema. Funkcionira u kratkim rokovima i pruža praktična rješenja za građane i poduzeća kada imaju poteškoća s tim da javna tijela priznaju njihova prava kao građana Unije. Stoga bi se gospodarski subjekti prije aktiviranja mehanizma za rješavanje problema na temelju ove Uredbe prvo trebali osloniti na SOLVIT. Ako se gospodarski subjekt, odgovarajući centar mreže SOLVIT i uključene države članice usuglase o primjerenom ishodu, nije potrebno daljnje djelovanje.
- (34) Međutim, ako se neformalnim pristupom mreže SOLVIT ne postignu rezultati te i dalje postoje ozbiljne sumnje u pogledu usklađenosti administrativne odluke s načelom uzajamnog priznavanja, Komisija bi trebala biti ovlaštena da istraži to pitanje i omogući ocjenu koju će nacionalna nadležna tijela uzeti u obzir na zahtjev centra mreže SOLVIT. Intervencija Komisije trebala bi biti podložna razumnom roku, u skladu s Europskim kodeksom dobrog administrativnog postupanja.
- (35) Mišljenje Komisije o administrativnoj odluci o uskraćivanju ili ograničavanju pristupa tržištu trebalo bi obuhvaćati samo pitanja je li administrativna odluka u skladu s

²⁶ Uredba (EU) 2017/625 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o službenim kontrolama i drugim službenim aktivnostima kojima se osigurava primjena propisa o hrani i hrani za životinje, pravila o zdravlju i dobrobiti životinja, zdravlju bilja i sredstvima za zaštitu bilja, o izmjeni uredaba (EZ) br. 999/2001, (EZ) br. 396/2005, (EZ) br. 1069/2009, (EZ) br. 1107/2009, (EU) br. 1151/2012, (EU) br. 652/2014, (EU) 2016/429 i (EU) 2016/2031 Europskog parlamenta i Vijeća, uredaba Vijeća (EZ) br. 1/2005 i (EZ) br. 1099/2009 i direktiva Vijeća 98/58/EZ, 1999/74/EZ, 2007/43/EZ, 2008/119/EZ i 2008/120/EZ te o stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 854/2004 i (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Vijeća 89/608/EEZ, 89/662/EEZ, 90/425/EEZ, 91/496/EEZ, 96/23/EZ, 96/93/EZ i 97/78/EZ te Odluke Vijeća 92/438/EEZ (Uredba o službenim kontrolama) (SL L 95, 7.4.2017., str. 1.).

²⁷ Preporuka Komisije 2013/461/EU od 17. rujna 2013. o načelima kojima se uređuje mreža SOLVIT (SL L 249, 19.9.2013., str. 10.).

načelom uzajamnog priznavanja te je li u skladu sa zahtjevima utvrđenima u ovoj Uredbi. Time se ne dovode u pitanje ovlasti Komisije na temelju članka 258. Ugovora te obveze država članica da poštuju odredbe prava Unije, ako se sustavni problemi u pogledu primjene načela uzajamnog priznavanja mogu dodatno rješavati.

- (36) Za unutarnje tržište robe važno je da poduzeća, a posebno MSP-ovi, mogu dobiti pouzdane i specifične informacije o zakonima na snazi u određenoj državi članici. Kontaktne točke za proizvode trebale bi imati važnu ulogu u olakšavanju komunikacije između nacionalnih nadležnih tijela i gospodarskih subjekata, davanjem informacija o posebnim pravilima za proizvode te o tome kako se uzajamno priznavanje primjenjuje na njihovu državnom području. Stoga je potrebno povećati ulogu kontaktnih točaka za proizvode kao glavnih pružatelja informacija o svim pravilima povezanim s proizvodima, uključujući nacionalna pravila koja su obuhvaćena uzajamnim priznavanjem.
- (37) Kako bi se olakšalo slobodno kretanje robe, kontaktne točke za proizvode trebale bi besplatno pružati informacije o svojim nacionalnim tehničkim pravilima i primjeni načela uzajamnog priznavanja. Kontaktne točke za proizvode trebale bi imati odgovarajuću opremu i sredstva. U skladu s Uredbom [*jedinstveni digitalni pristupnik – COM(2017) 256*] trebale bi pružati informacije na internetskim stranicama te biti obuhvaćene kriterijima kvalitete utvrđenima u toj Uredbi.
- (38) Suradnja nadležnih tijela ključna je za neometano funkcioniranje načela uzajamnog priznavanja i stvaranje kulture uzajamnog priznavanja. Kontaktne točke za proizvode i nacionalna nadležna tijela trebali bi stoga biti obvezni surađivati i razmjenjivati informacije i stručno znanje u cilju osiguravanja ispravne i dosljedne primjene načela i ove Uredbe.
- (39) Za potrebe obavješćivanja o administrativnim odlukama o uskraćivanju ili ograničavanju pristupa tržištu, omogućavanja komunikacije među kontaktnim točkama za proizvode te osiguravanja administrativne suradnje potrebno je državama članicama omogućiti pristup sustavu informacijske i komunikacijske potpore.
- (40) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća²⁸.
- (41) Ako je u svrhu ove Uredbe nužno obrađivati osobne podatke, to bi trebalo provoditi u skladu s propisima Unije o zaštiti osobnih podataka. Bilo kakva obrada osobnih podataka u skladu s ovom Uredbom podliježe Uredbi (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća²⁹ i Uredbi (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća³⁰, ovisno o slučaju.
- (42) Trebalo bi uspostaviti pouzdane i učinkovite mehanizme praćenja kako bi se pružile informacije o primjeni Uredbe i njezinu utjecaju na slobodno kretanje robe. Takvi mehanizmi ne smiju prelaziti okvire onoga što je nužno za postizanje tih ciljeva.
- (43) Za potrebe većeg informiranja o načelu uzajamnog priznavanja i osiguravanja da se ova Uredba primjenjuje ispravno i dosljedno, Unija bi trebala financirati kampanje za

²⁸ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije.

²⁹ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

³⁰ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

podizanje razine osviještenosti i druge povezane aktivnosti u cilju jačanja povjerenja i suradnje između nadležnih tijela i gospodarskih subjekata.

- (44) Kako bi se riješio problem nepostojanja točnih podataka koji se odnose na funkcioniranje načela uzajamnog priznavanja i njegov učinak na jedinstveno tržište robe, Unija bi trebala financirati prikupljanje takvih podataka.
- (45) Financijske interese Unije trebalo bi zaštititi proporcionalnim mjerama tijekom cjelokupnog ciklusa rashoda, uključujući sprečavanje, otkrivanje i ispitivanje nepravilnosti, povrat izgubljenih, pogrešno plaćenih ili nepravilno upotrijebljenih sredstava te, prema potrebi, administrativne i financijske sankcije.
- (46) Komisija bi trebala provesti evaluaciju ove Uredbe. Evaluacija bi se trebala temeljiti na pet kriterija, odnosno kriterijima djelotvornosti, učinkovitosti, relevantnosti, usklađenosti i dodane vrijednosti, te bi trebala biti osnova za procjene učinka mogućih daljnjih mjera.
- (47) Primjereno je odgoditi primjenu ove Uredbe kako bi se nadležnim tijelima i gospodarskim subjektima dalo dovoljno vremena da se prilagode zahtjevima utvrđenima u njoj.
- (48) Komisija bi trebala provesti evaluaciju ove Uredbe u odnosu na ciljeve koji se njome žele postići. Komisija bi pri evaluaciji ove Uredbe trebala upotrebljavati prikupljene podatke o funkcioniranju načela uzajamnog priznavanja i njegovu utjecaju na jedinstveno tržište robe, kao i informacije dostupne u sustavu informacijske i komunikacijske potpore. Komisija bi trebala moći od država članica zatražiti dodatne informacije potrebne za evaluaciju. U skladu s točkom 22. Međuinstitucijskog sporazuma o boljoj izradi zakonodavstva³¹ od 13. travnja 2016., evaluacija bi se trebala temeljiti na kriterijima učinkovitosti, djelotvornosti, relevantnosti, usklađenosti i dodane vrijednosti te poslužiti kao osnova za procjenu učinka opcija za daljnje djelovanje.
- (49) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe, to jest osiguravanje neometane, dosljedne i ispravne primjene načela uzajamnog priznavanja, ne mogu dostatno ostvariti države članice jer se oni zbog svojeg opsega i učinka mogu na bolji način ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti, kako je predviđeno u istome članku, ova se Uredba odnosi samo na ono što je nužno za postizanje spomenutog cilja.

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Poglavlje I. **Opće odredbe**

Članak 1. **Predmet**

Ovom se Uredbom utvrđuju pravila i postupci za države članice prilikom primjene načela uzajamnog priznavanja u pojedinačnim slučajevima u odnosu na robu koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici u skladu s člancima 34. i 36. Ugovora.

³¹ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

Nadalje, ovom su Uredbom predviđeni uspostava i održavanje kontaktnih točaka za proizvode u državama članicama te suradnja i razmjena informacija u kontekstu načela uzajamnog priznavanja.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova se Uredba primjenjuje na robu bilo koje vrste, uključujući poljoprivredne proizvode, i na administrativne odluke koje donosi ili će donijeti nadležno tijelo države članice („država članica odredišta”) u odnosu na svu takvu robu koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici ako odluka ispunjava sljedeće kriterije:
 - (a) temelj je odluke nacionalno tehničko pravilo koje se primjenjuje u državi članici odredišta;
 - (b) izravan ili neizravan učinak odluke jest uskraćivanje ili ograničavanje pristupa tržištu u državi članici odredišta.
2. Upućivanje na „administrativne odluke” u stavku 1. obuhvaća sve administrativne korake koji imaju jednak ili u suštini jednak pravni učinak kao odluka.
3. Za potrebe ove Uredbe „nacionalno tehničko pravilo” je svaka odredba zakona i drugih propisa države članice koja ima sljedeće elemente:
 - (a) odredbom je obuhvaćeno područje ili aspekt koji nije predmet usklađivanja na razini Unije;
 - (b) odredbom se zabranjuje stavljanje na raspolaganje robe ili vrste robe na domaćem tržištu u toj državi članici ili je sukladnost s odredbom obvezna, *de facto* ili *de jure*, kad god se roba ili roba određene vrste stavlja na raspolaganje na tom tržištu;
 - (c) odredbom se utvrđuje barem jedno od sljedećeg:
 - i. utvrđuju se karakteristike tražene za tu robu ili vrstu robe, kao što su razina kvalitete, djelovanja ili sigurnosti, ili dimenzije, uključujući zahtjeve koji se primjenjuju na robu ili vrstu robe u pogledu naziva pod kojim se prodaje, terminologije, simbola, ispitivanja i metoda ispitivanja, pakiranja, obilježavanja ili označavanja te postupaka ocjenjivanja sukladnosti;
 - ii. za tu robu ili vrstu robe utvrđuju se drugi zahtjevi propisani radi zaštite potrošača ili okoliša koji utječu na životni ciklus robe nakon njezina stavljanja na domaće tržište u toj državi članici, kao što su uvjeti uporabe, recikliranja, ponovne uporabe ili odlaganja, ako takvi uvjeti mogu znatno utjecati na sastav ili prirodu robe ili vrste robe, ili na njezino stavljanje na domaće tržište u toj državi članici.
4. Nadalje, stavkom 3. točkom (c) podtočkom i. obuhvaćeni su proizvodne metode i postupci koji se upotrebljavaju u vezi s poljoprivrednim proizvodima kako su definirani u članku 38. stavku 1. drugom podstavku Ugovora ili proizvodima namijenjenima prehrani ljudi i životinja te proizvodne metode i postupci koji se odnose na druge proizvode ako oni utječu na njihove karakteristike.
5. Zahtjev za prethodnim odobrenjem ne čini sam po sebi nacionalno tehničko pravilo u smislu ove Uredbe, ali odluka da se prethodno odobrenje uskrati na temelju

nacionalnog tehničkog pravila može biti odluka na koju se primjenjuje ova Uredba ako ta odluka ispunjava ostale kriterije iz stavka 1.

6. Ova Uredba ne primjenjuje se na:
 - (a) odluke sudske prirode koje su donijeli nacionalni sudovi;
 - (b) odluke sudske prirode koje su donijela tijela za izvršavanje zakonodavstva tijekom istrage ili kaznenog progona u pogledu terminologije, simbola ili svih drugih materijalnih upućivanja na neustavne ili kriminalne organizacije ili kaznena djela rasističke, diskriminacijske ili ksenofobne prirode.
7. Člancima 5. i 6. ne utječe se na primjenu sljedećih odredaba:
 - (a) članka 8. stavka 1. točaka od (d) do (f) ili članka 8. stavka 3. Direktive 2001/95/EZ;
 - (b) članka 50. stavka 3. točke (a) i članka 54. Uredbe (EZ) br. 178/2002;
 - (c) članka 138. Uredbe (EU) 2017/625.

Članak 3. **Definicije**

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

- (1) „zakonito stavljeno na tržište u drugoj državi članici” znači da je roba ili vrsta robe u skladu s relevantnim pravilima koja se primjenjuju u toj državi članici i da je stavljena na raspolaganje krajnjim korisnicima u toj državi članici;
- (2) „stavljanje na raspolaganje na domaćem tržištu u državi članici” znači svaka isporuka robe za distribuciju, potrošnju ili upotrebu na tržištu unutar državnog područja te države članice u okviru trgovačke djelatnosti s plaćanjem ili bez plaćanja;
- (3) „ograničavanje pristupa tržištu” znači određivanje uvjeta koje treba ispuniti prije nego što se roba može staviti na raspolaganje na domaćem tržištu u predmetnoj državi članici ili uvjeta za zadržavanje robe na tom tržištu, što u oba slučaja zahtijeva izmjenu jedne ili više karakteristika te robe kako je opisano u članku 2. stavku 3. točki (c) podtočki i., ili provođenje dodatnog testiranja;
- (4) „uskraćivanje pristupa tržištu” znači bilo koje od sljedećeg:
 - (a) zabrana stavljanja na raspolaganje robe na domaćem tržištu u predmetnoj državi članici ili zadržavanja na tom tržištu;
 - (b) zahtjev za povlačenje ili opoziv robe s tog tržišta;
- (5) „prethodno odobrenje” znači administrativni postupak na temelju prava države članice kojim nadležno tijelo te države članice, na temelju zahtjeva gospodarskog subjekta, treba dati svoje formalno odobrenje prije nego što se roba može staviti na raspolaganje na domaćem tržištu u toj državi članici;
- (6) „proizvođač” znači fizička ili pravna osoba koja proizvodi robu ili prema čijem se nalogu roba oblikuje ili proizvodi, i koja ju stavlja na tržište pod vlastitim imenom ili žigom, ili bilo koja fizička ili pravna osoba koja se stavljanjem svojeg imena, žiga ili druge identifikacijske oznake na robu predstavlja kao proizvođač;

- (7) „ovlaštenu zastupnik” znači fizička ili pravna osoba s poslovnim nastanom u Uniji koja je dobila pisano ovlaštenje od proizvođača da djeluje u ime proizvođača u pogledu stavljanja na raspolaganje robe na predmetnom domaćem tržištu;
- (8) „uvoznik” znači fizička ili pravna osoba s poslovnim nastanom u Uniji koja robu iz treće zemlje prvi put stavlja na raspolaganje na tržištu Unije;
- (9) „distributer” znači fizička ili pravna osoba u opskrbnom lancu s poslovnim nastanom u Uniji koja nije proizvođač ni uvoznik i koja robu stavlja na raspolaganje na domaćem tržištu u predmetnoj državi članici;
- (10) „gospodarski subjekt” znači bilo koje od sljedećeg u vezi s robom: proizvođač, ovlaštenu zastupnik, uvoznik ili distributer;
- (11) „krajnji korisnik” znači bilo koja fizička ili pravna osoba koja boravi ili ima poslovni nastan u Uniji i kojoj je roba stavljena ili se stavlja na raspolaganje kao potrošaču, izvan okvira trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti, ili kao poslovnom krajnjem korisniku tijekom njegovih industrijskih ili profesionalnih aktivnosti;
- (12) „legitimni razlog od javnog interesa” znači bilo koji od razloga navedenih u članku 36. Ugovora ili drugi prevladavajući razlozi od javnog interesa.

Poglavlje II.

Postupci za primjenu načela uzajamnog priznavanja u pojedinačnim slučajevima

Članak 4.

Izjava o uzajamnom priznavanju

1. Proizvođač robe ili određene vrste robe koja se stavlja ili se planira staviti na raspolaganje na domaćem tržištu u državi članici („država članica odredišta”) može sastaviti izjavu („izjava o uzajamnom priznavanju”) kako bi nadležnim tijelima države članice odredišta dokazao da se ta roba ili roba te vrste zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici.

Druga je mogućnost da proizvođač opunomoći svojeg ovlaštenog zastupnika da sastavi takvu izjavu u njegovo ime.

Međutim, u okviru izjave o uzajamnom priznavanju bilo koji gospodarski subjekt može ispuniti specifične informacije koje se odnose na stavljanje na tržište robe ili vrste robe.
2. Izjava o uzajamnom priznavanju ima strukturu i sadržava podatke navedene u Prilogu.

Izjava se ispunjava na jednom od službenih jezika Unije, a ako taj jezik nije jezik koji zahtijeva država članica odredišta, gospodarski subjekti prevode izjavu na jezik ili jezike koje zahtijeva država članica odredišta.
3. Gospodarski subjekti odgovorni su za sadržaj i točnost podataka koje su sami unijeli u izjavu o uzajamnom priznavanju.
4. Gospodarski subjekti osiguravaju da se izjava redovito ažurira kako bi se uzele u obzir promjene podataka koje su unijeli u izjavu.

5. Izjava o uzajamnom priznavanju može se dostaviti nadležnom tijelu države članice odredišta kako bi se provela ocjena u skladu s člankom 5. Izjava se može dostaviti u papirnatom obliku ili elektroničkim putem.
6. Gospodarski subjekti mogu objaviti izjavu na *web*-mjestu ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) vrsta ili serija proizvoda na koje se izjava odnosi može se lako identificirati na *web*-mjestu;
 - (b) *web*-mjesto se nadzire kako bi se osiguralo da je izjava dostupna i da joj se može pristupiti;
 - (c) postoje upute o tome kako pretraživati *web*-mjesto i pristupiti izjavi.
7. Ako je izjava o uzajamnom priznavanju dostavljena nadležnom tijelu države članice odredišta u skladu sa zahtjevima iz ovog članka, za svrhe ocjene robe u skladu s člankom 5.:
 - (a) nadležno tijelo prihvaća izjavu popraćenu dokazima koje je nadležno tijelo opravdano zatražilo radi provjere u njoj iznesenih informacija kao dovoljan dokaz da se roba zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici; te
 - (b) nadležno tijelo neće zahtijevati druge informacije ili dokumentaciju od bilo kojeg gospodarskog subjekta za potrebe dokazivanja da se roba zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici.
8. Ako izjava o uzajamnom priznavanju nije dostavljena nadležnom tijelu države članice odredišta u skladu sa zahtjevima iz ovog članka, nadležno tijelo može zatražiti od gospodarskih subjekata da dostave sljedeće informacije i dokumentaciju kako bi se za svrhe ocjene u skladu s člankom 5. dokazalo da se roba zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici:
 - (a) sve relevantne podatke o karakteristikama dotične robe ili vrste robe;
 - (b) sve relevantne informacije o zakonitom stavljanju na tržište robe u drugoj državi članici;
 - (c) sve druge informacije koje nadležno tijelo smatra korisnima u svrhu svojeg ocjenjivanja.
9. Ako se na robu za koju je dostavljena izjava o uzajamnom priznavanju primjenjuje i akt Unije kojim se zahtijeva EU izjava o sukladnosti, izjava o uzajamnom priznavanju može se uključiti kao dio te EU izjave o sukladnosti.

Članak 5. **Ocjena robe**

1. Ako nadležno tijelo države članice ima sumnje u pogledu robe za koju gospodarski subjekt tvrdi da se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici, nadležno tijelo bez odlaganja stupa u kontakt s dotičnim gospodarskim subjektom i provodi ocjenu robe.
2. Pri provođenju ocjene iz stavka 1. nadležna tijela država članica moraju voditi računa o sadržaju izvješća o ispitivanju ili potvrda koje je izdalo tijelo za ocjenjivanje sukladnosti i koje je dostavio gospodarski subjekt kao dio ocjene. Nadležna tijela država članica ne smiju odbiti potvrde ili izvješća o ispitivanju koja su izdala tijela za ocjenjivanje sukladnosti akreditirana za odgovarajuće područje aktivnosti

ocjenjivanja sukladnosti u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008 zbog razloga povezanih s nadležnosti tog tijela.

3. Ako nakon ocjene iz stavka 1. nadležno tijelo države članice donese administrativnu odluku u pogledu robe, o toj će odluci u roku od 20 radnih dana obavijestiti dotični gospodarski subjekt iz stavka 1., Komisiju i ostale države članice. Obavijest Komisiji i drugim državama članicama upućuje se putem sustava iz članka 11.
4. U administrativnoj odluci iz stavka 3. navode se razlozi za odluku na način koji je dovoljno detaljan i obrazložen da bi se moglo procijeniti je li odluka u skladu s načelom uzajamnog priznavanja i s odredbama ove Uredbe.
5. Osobito se navode sljedeći podaci:
 - (a) nacionalno tehničko pravilo na kojem se temelji odluka;
 - (b) legitimni razlog od javnog interesa na kojem se temelji odluka;
 - (c) tehnički ili znanstveni dokazi koji su se razmatrali, uključujući sve tehničke ili znanstvene spoznaje do kojih se došlo nakon donošenja nacionalnog tehničkog pravila;
 - (d) sažetak argumenata koje je dostavio dotični gospodarski subjekt;
 - (e) dokazi kojima se pokazuje da je odluka primjerena radi ostvarivanja postavljenog cilja i da ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
6. U administrativnoj odluci iz stavka 3. navode se pravni lijekovi raspoloživi u skladu sa zakonima na snazi u dotičnoj državi članici, rokovi za korištenje tih pravnih lijekova i upućivanje na postupak iz članka 8.
7. Administrativna odluka iz stavka 3. ne može stupiti na snagu prije nego što se o njoj obavijesti dotični gospodarski subjekt u skladu s tim stavkom.

Članak 6.

Privremena zabrana pristupa tržištu

1. Za vrijeme dok nadležno tijelo države članice provodi ocjenu robe u skladu s člankom 5. ono ne može privremeno zabraniti stavljanje te robe na raspolaganje na domaćem tržištu u toj državi članici, osim u nekoj od sljedećih situacija:
 - (a) ako u normalnim ili razumno predvidljivim uvjetima uporabe roba predstavlja ozbiljan rizik, uključujući onaj čiji učinci nisu trenutačni, koji zahtijeva brzo djelovanje nadležnog tijela;
 - (b) ako je stavljanje te robe ili vrste robe na domaće tržište u toj državi članici općenito zabranjeno u toj državi članici radi zaštite javnog morala ili javne sigurnosti.
2. Nadležno tijelo države članice bez odlaganja obavještava dotični gospodarski subjekt, Komisiju i druge države članice o bilo kakvoj zabrani u skladu sa stavkom 1. Obavijest Komisiji i drugim državama članicama upućuje se putem sustava iz članka 11. U slučajevima iz stavka 1. točke (a) ovog članka toj se obavijesti prilaže tehničko ili znanstveno obrazloženje razloga zbog kojih se smatra da je taj slučaj obuhvaćen tom točkom.

Članak 7.

Obavješćivanje putem Sustava za brzu razmjenu informacija (RAPEX)

1. Ako je administrativna odluka iz članka 5. ili privremena zabrana iz članka 6. ujedno mjera o kojoj se obavješćuje putem RAPEX-a kako je navedeno u Direktivi o općoj sigurnosti proizvoda 2001/95/EZ, u skladu s ovom Uredbom nije obavezna posebna obavijest Komisiji ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) u obavijesti u sustavu RAPEX navedeno je da se prijava mjere smatra obaviješću u smislu ove Uredbe;
 - (b) dokazi potrebni za administrativnu odluku iz članka 5. ili za privremenu zabranu iz članka 6. priloženi su uz obavijest u sustavu RAPEX.

Članak 8.

Postupak rješavanja problema

1. Ovaj se članak primjenjuje ako je gospodarski subjekt na koji se odnosi administrativna odluka tu odluku dostavio Mreži za rješavanje problema unutarnjeg tržišta (SOLVIT) te ako tijekom SOLVIT-ova postupka nacionalni centar zatraži mišljenje Komisije kako bi se pomoglo u rješavanju predmeta.
2. U roku od tri mjeseca od primitka zahtjeva navedenog u stavku 1. Komisija stupa u kontakt s dotičnim gospodarskim subjektom ili subjektima i nadležnim tijelom koje je donijelo administrativnu odluku kako bi ocijenila sukladnost te administrativne odluke s načelom uzajamnog priznavanja i ovom Uredbom.
3. Kad Komisija dovrši svoju ocjenu, može izdati mišljenje u kojem iznosi pitanja koja bi po njezinu mišljenju SOLVIT trebao rješavati i, ako je prikladno, preporuke kako bi se pomoglo u rješavanju predmeta.
4. Mišljenje Komisije uzima se u obzir tijekom SOLVIT-ova postupka iz stavka 1.

Poglavlje III.

Administrativna suradnja, praćenje i komunikacija

Članak 9.

Zadaće kontaktnih točaka za proizvode

1. Države članice imenuju i održavaju kontaktne točke za proizvode na svojem državnom području i osiguravaju da njihove kontaktne točke za proizvode imaju dostatne ovlasti i odgovarajuće resurse za pravilno izvršavanje svojih zadaća. Države članice osiguravaju da kontaktne točke za proizvode pružaju usluge u skladu s Uredbom (*Jedinstveni digitalni pristupnik – COM(2017) 256*).
2. Kontaktne točke za proizvode pružaju sljedeće podatke putem interneta:
 - (a) informacije o načelu uzajamnog priznavanja i primjeni ove Uredbe na državnom području te države članice, uključujući informacije o postupku utvrđenom u članku 5.;
 - (b) podatke za izravan kontakt s nadležnim tijelima u toj državi članici, uključujući pojedinosti o tijelima odgovornima za nadzor nad provedbom nacionalnih tehničkih pravila primjenjivih na državnom području te države članice;

- (c) informacije o pravnim lijekovima i postupcima dostupnima na državnom području te države članice u slučaju spora između nadležnog tijela i gospodarskog subjekta, uključujući postupak opisan u članku 8.
3. Kada je potrebno dopuniti informacije dostupne na internetu u skladu sa stavkom 2., kontaktne točke za proizvode na zahtjev gospodarskog subjekta ili nadležnog tijela iz druge države članice pružaju sve korisne informacije, primjerice elektronički primjerak ili elektroničku poveznicu na nacionalna tehnička pravila primjenjiva na određenu robu ili vrstu robe na državnom području na kojem je kontaktna točka za proizvode uspostavljena te informacije o tome podliježe li ta roba ili vrsta robe zahtjevu za prethodno odobrenje u skladu s nacionalnim zakonodavstvom.
 4. Kontaktne točke za proizvode odgovaraju u roku od 15 radnih dana od primitka zahtjeva iz stavka 3.
 5. Kontaktne točke za proizvode ne naplaćuju nikakvu naknadu za davanje informacija iz stavka 3.

Članak 10.

Administrativna suradnja

1. Komisija osigurava učinkovitu suradnju i razmjenu informacija između nadležnih tijela i kontaktnih točaka za proizvode različitih država članica.
2. Kontaktne točke za proizvode u državi članici u kojoj gospodarski subjekt tvrdi da zakonito stavlja na tržište svoju robu dostavljaju nadležnim tijelima drugih država članica, na zahtjev i u roku od 15 radnih dana, sve relevantne informacije koje se odnose na tu robu.
3. Države članice osiguravaju da njihova nadležna tijela i kontaktne točke za proizvode sudjeluju u aktivnostima iz stavka 1.

Članak 11.

Sustav informacijske i komunikacijske potpore

1. Za potrebe članaka 5., 6. i 10. upotrebljava se sustav informacijske i komunikacijske potpore Unije kako je predviđeno u [Uredba o sukladnosti i izvršenju], osim kako je predviđeno u članku 7.
2. Komisija donosi provedbene akte u kojima se utvrđuju pojedinosti sustava iz stavka 1. i njegove funkcionalnosti za potrebe ove Uredbe. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 2.

Poglavlje IV. Financiranje

Članak 12.

Financiranje aktivnosti kojima se podupire provedba ove Uredbe

1. Unija može financirati sljedeće aktivnosti kojima se podupire provedba ove Uredbe:
 - (a) kampanje podizanja razine osviještenosti;
 - (b) obrazovanje i osposobljavanje;
 - (c) razmjena dužnosnika;

- (d) ostvarivanje suradnje među kontaktnim točkama za proizvode te tehnička i logistička potpora toj suradnji;
 - (e) prikupljanje podataka koji se odnose na funkcioniranje načela uzajamnog priznavanja i njegov utjecaj na jedinstveno tržište robe.
2. Financijska potpora Unije aktivnostima iz ove Uredbe provodi se u skladu s Uredbom (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća³², izravno ili povjerenjem zadaća izvršenja proračuna subjektima navedenima u članku 58. stavku 1. točki (c) te uredbe.
 3. Proračunsko tijelo svake godine određuje odobrena sredstva koja se dodjeljuju za aktivnosti iz ove Uredbe u granicama financijskog okvira na snazi.

Članak 13.

Zaštita financijskih interesa Unije

1. Komisija poduzima odgovarajuće mjere kojima osigurava da su, dok se provode aktivnosti koje se financiraju u okviru ove Uredbe, financijski interesi Unije zaštićeni primjenom preventivnih mjera protiv prijevare, korupcije i svih drugih nezakonitih aktivnosti, djelotvornim provjerama i, ako se utvrde nepravilnosti, osiguravanjem povrata pogrešno plaćenih iznosa te, prema potrebi, učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim administrativnim i financijskim sankcijama.
2. Komisija ili njezini predstavnici i Revizorski sud ovlašteni su provoditi reviziju, na temelju dokumenata i inspekcija na terenu, svih korisnika bespovratnih sredstava, izvoditelja i podizvoditelja koji su primali sredstva Unije u okviru ove Uredbe.
3. Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) može provoditi istrage, uključujući provjere i inspekcije na terenu, u skladu s postupcima utvrđenima u Uredbi (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća³³ i Uredbi Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96³⁴ radi utvrđivanja je li došlo do prijevare, korupcije ili bilo koje druge nezakonite aktivnosti, koje utječu na financijske interese Unije, u vezi sa sporazumom o dodjeli bespovratnih sredstava ili odlukom o dodjeli bespovratnih sredstava ili ugovorom koji su financirani u okviru ove Uredbe.
4. Ne dovodeći u pitanje stavke 1., 2. i 3., sporazumi o suradnji s trećim zemljama i međunarodnim organizacijama, ugovori, sporazumi o dodjeli bespovratnih sredstava i odluke o dodjeli bespovratnih sredstava, koji su rezultat provedbe ove Uredbe, sadržavaju odredbe kojima se izričito ovlašćuju Komisija, Revizorski sud i OLAF za provedbu takvih revizija i istraga u skladu s njihovim nadležnostima.

³² Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002. (SL L 298, 26.10.2012., str. 1.).

³³ Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 (SL L 248, 18.9.2013., str. 1.).

³⁴ Uredba Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 od 11. studenoga 1996. o provjerama i inspekcijama na terenu koje provodi Komisija s ciljem zaštite financijskih interesa Europskih zajednica od prijevara i ostalih nepravilnosti (SL L 292, 14.11.1996., str. 2.).

Poglavlje V. Preispitivanje i odborski postupak

Članak 14.

Evaluacija

1. Do (...), a nakon toga svakih pet godina, Komisija provodi evaluaciju ove Uredbe s obzirom na njezine ciljeve, a izvješće o tome dostavlja Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru.
2. Za svrhe stavka 1. Komisija se koristi informacijama dostupnima u sustavu iz članka 11. i podacima prikupljenima kako je navedeno u članku 12. stavku 1. točki (e). Nadalje, Komisija može od država članica zahtijevati da dostave sve relevantne informacije za ocjenjivanje slobodnog kretanja robe koja se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici i učinkovitosti ove Uredbe, kao i ocjenu funkcioniranja kontaktnih točaka za proizvode.

Članak 15.

Odborski postupak

1. Komisiji pomaže odbor. Taj odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Prilikom upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Poglavlje VI. Završne odredbe

Članak 16.

Stavljanje izvan snage

Uredba (EZ) br. 764/2008 stavlja se izvan snage.

Članak 17.

Stupanje na snagu i primjena

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova se Uredba primjenjuje od 1. siječnja 2020.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu,

*Za Europski parlament
Predsjednik*

*Za Vijeće
Predsjednik*

ZAKONODAVNI FINACIJSKI IZVJEŠTAJ

1. OKVIR PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

- 1.1. Naslov prijedloga/inicijative
- 1.2. Odgovarajuća područja politike u strukturi ABM/ABB
- 1.3. Vrsta prijedloga/inicijative
- 1.4. Ciljevi
- 1.5. Osnova prijedloga/inicijative
- 1.6. Trajanje i financijski utjecaj
- 1.7. Planirane metode upravljanja

2. MJERE UPRAVLJANJA

- 2.1. Pravila nadzora i izvješćivanja
- 2.2. Sustav upravljanja i kontrole
- 2.3. Mjere za sprečavanje prijevara i nepravilnosti

3. PROCIJENJENI FINACIJSKI UTJECAJ PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

- 3.1. Naslovi višegodišnjeg financijskog okvira i proračunskih linija rashoda na koje se prijedlog/inicijativa odnosi
- 3.2. Procijenjeni utjecaj na rashode
 - 3.2.1. *Sažetak procijenjenog utjecaja na rashode*
 - 3.2.2. *Procijenjeni utjecaj na odobrena sredstva za poslovanje*
 - 3.2.3. *Procijenjeni utjecaj na odobrena administrativna sredstva*
 - 3.2.4. *Usklađenost s tekućim višegodišnjim financijskim okvirom*
 - 3.2.5. *Doprinos trećih osoba*
- 3.3. Procijenjeni utjecaj na prihode

ZAKONODAVNI FINANCIJSKI IZVJEŠTAJ

1. OKVIR PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

1.1. Naslov prijedloga/inicijative

Uredba Europskog parlamenta i Vijeća o uzajamnom priznavanju robe

1.2. Odgovarajuća područja politike u strukturi ABM/ABB³⁵

Glava 02: Unutarnje tržište, industrija, poduzetništvo te mala i srednja poduzeća

Aktivnost 02 03: Unutarnje tržište robe i usluga

Aktivnost 02 03 01: Funkcioniranje i razvoj unutarnjeg tržišta robe i usluga

1.3. Vrsta prijedloga/inicijative

Prijedlog/inicijativa odnosi se na novo djelovanje

Prijedlog/inicijativa odnosi se na **ново djelovanje nakon pilot-projekta / pripremnog djelovanja**³⁶

Prijedlog/inicijativa odnosi se na **produženje postojećeg djelovanja**

Prijedlog/inicijativa odnosi se na **djelovanje koje je preusmjereno na novo djelovanje**

1.4. Ciljevi

1.4.1. Višegodišnji strateški ciljevi Komisije na koje se odnosi prijedlog/inicijativa

U Zaključcima Vijeća za konkurentnost o politici jedinstvenog tržišta iz prosinca 2013. istaknuto je da je za unaprjeđenje okvirnih uvjeta za poduzeća i potrošače na jedinstvenom tržištu potrebno na odgovarajući način primijeniti sve relevantne instrumente, uključujući usklađivanje i uzajamno priznavanje. U Zaključcima o politici jedinstvenog tržišta iz veljače 2015. Vijeće za konkurentnost pozvalo je Komisiju da osigura djelotvorno funkcioniranje načela uzajamnog priznavanja i donese odgovarajuće prijedloge u tu svrhu. Kao odgovor na to Komisija je 28. listopada 2015. donijela Strategiju jedinstvenog tržišta u dokumentu „Poboljšanje jedinstvenog tržišta: više prilika za ljude i poduzeća”; ta je strategija jedan od glavnih ciljeva programa rada Komisije za 2017. U njoj se poziva na veće i bolje uzajamno priznavanje koje će se postići akcijskim planom za podizanje razine osviještenosti koji će se provoditi diljem EU-a te preispitivanjem sadašnjeg pravnog okvira i uvođenjem dobrovoljne izjave o sukladnosti kako bi se olakšalo slobodno kretanje robe u tom području.

1.4.2. Posebni ciljevi i odgovarajuće aktivnosti u okviru strukture ABM/ABB

Posebni cilj br.

Preciznije rečeno, prijedlogom se nastoji unaprijediti slobodno kretanje robe koja se već zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici s pomoću sljedećih aktivnosti:

- uvođenjem dobrovoljne izjave o sukladnosti kako bi se usmjerio i pojednostavnio dijalog između gospodarskih subjekata i nacionalnih tijela o zakonitosti stavljanja proizvoda na tržište;

³⁵

ABM: upravljanje na temelju djelatnosti; ABB: priprema proračuna na temelju djelatnosti.

³⁶

Kako je navedeno u članku 54. stavku 2. točkama (a) ili (b) Financijske uredbe.

- uspostavljanjem zaštitnog postupka kako bi se osigurala učinkovita sredstva za gospodarske subjekte koji žele osporiti administrativne odluke o uskraćivanju ili ograničavanju pristupa tržištu;
- osnaživanjem kontaktnih točaka za proizvode jačanjem njihove uloge glavnih pružatelja informacija o nacionalnim pravilima obuhvaćenima uzajamnim priznavanjem. Ojačat će se i administrativna suradnja kontaktnih točaka radi djelotvorne razmjene informacija među različitim zemljama;
- upotrebom informatičkog alata za komunikaciju među tijelima i obavješćivanje o administrativnim odlukama o uskraćivanju pristupa tržištu;
- stvaranjem temelja za akcijski plan na razini EU-a kojim će se podići razina osviještenosti o uzajamnom priznavanju.

Odgovarajuće aktivnosti u okviru strukture ABM/ABB

Aktivnost 02 03: Unutarnje tržište robe i usluga

Aktivnost 02 03 01: Funkcioniranje i razvoj unutarnjeg tržišta robe i usluga

1.4.3. *Očekivani rezultati i utjecaj*

Navesti učinke koje bi prijedlog/inicijativa trebali imati na ciljane korisnike/skupine.

Opći je cilj inicijative postići pravednije i bolje povezano jedinstveno tržište robe ostvarivanjem većeg opsega uzajamnog priznavanja i njegovim poboljšanjem.

Poseban je cilj je poboljšati funkcioniranje uzajamnog priznavanja s pomoću sljedećih aktivnosti:

- povećanjem razine osviještenosti o uzajamnom priznavanju;
- povećanjem pravne sigurnosti za poduzeća i nacionalna tijela o tome kad mogu primijeniti načelo uzajamnog priznavanja;
- povećanjem pravne sigurnosti u pogledu primjene uzajamnog priznavanja; i poduzeća i nacionalna tijela trebaju znati što razumno mogu očekivati kad se primjenjuje ili kad bi se trebalo primijeniti uzajamno priznavanje. Time će se smanjiti rizik za poduzeća da njihovi proizvodi neće dobiti pristup tržištu ili da će morati biti neopravdano povučeni s tržišta;
- jačanjem komunikacije, suradnje i povjerenja među nacionalnim tijelima tako da mogu djelovati kao čimbenik koji olakšava funkcioniranje uzajamnog priznavanja.

1.4.4. *Pokazatelji rezultata i utjecaja*

Navesti pokazatelje koji omogućuju praćenje provedbe prijedloga/inicijative.

Predviđen je sljedeći skup pokazatelja:

- broj organiziranih događanja (kampanje podizanja osviještenosti, osposobljavanja), broj sudionika u događanjima i polaznika osposobljavanja te razina njihova zadovoljstva;
- broj dužnosnika koji sudjeluju u programu razmjene dužnosnika;
- broj obavijesti o nacrtu nacionalnih propisa s odredbom o uzajamnom priznavanju;

- razina zadovoljstva gospodarskih subjekata koji se koriste dobrovoljnom izjavom o uzajamnom priznavanju i njihova ocjena smanjenja troškova;
- broj obavijesti o administrativnim odlukama o uskraćivanju ili ograničavanju pristupa tržištu;
- broj predmeta koje su poduzeća podnijela SOLVIT-u i broj riješenih predmeta;
- broj pritužbi Komisiji i broj obvezujućih odluka koje je donijela Komisija;
- broj pritužbi o neispravnoj primjeni načela uzajamnog priznavanja;
- broj zahtjeva koje su primile kontaktne točke za proizvode, rokovi za odgovor i stupanj zadovoljstva gospodarskih subjekata;
- broj održanih sastanaka o administrativnoj suradnji i broj sudionika.

1.5. Osnova prijedloga/inicijative

1.5.1. *Zahtjev/zahtjevi koje je potrebno kratkoročno ili dugoročno ispuniti*

Cilj je prijedloga smanjiti administrativno opterećenje s pomoću sljedećeg:

- unaprjeđivanjem znanja o tome kada i kako se može primijeniti načelo uzajamnog priznavanja;
- olakšanim pristupom informacijama o uzajamnom priznavanju;
- olakšanim dokazivanjem da je proizvod zakonito stavljen na tržište u drugoj državi članici te se stoga na njega može primijeniti načelo uzajamnog priznavanja;
- pristupom besplatnim i učinkovitim sredstvima za osporavanje administrativnih odluka o uskraćivanju ili ograničavanju pristupa tržištu.

1.5.2. *Dodana vrijednost sudjelovanja EU-a*

Uzajamno priznavanje primjenjuje se samo u prekograničnim situacijama kad gospodarski subjekt želi trgovati u drugim državama članicama proizvodom koji je već zakonito stavljen na tržište u državi članici. Djelovanjem samih država članica ne mogu se riješiti problemi povezani s primjenom načela uzajamnog priznavanja na cijelom jedinstvenom tržištu. Da bi bila učinkovita, primjena načela mora se temeljiti na usklađenim postupcima koje jednako primjenjuju sva nacionalna tijela. Samo se takvim usklađenim postupcima može jamčiti da će nacionalna nadležna tijela primjenjivati načelo na isti način, čime se poduzećima pruža pogodnost jednakog postupanja bez obzira na zemlju u kojoj svoj proizvod namjeravaju staviti na tržište. Ako bi se postupovni aspekti primjene načela uzajamnog priznavanja prepustili svakoj državi članici, time bi se načelo oslabilo jer bi se njegovo funkcioniranje razgranalo u 28 različitih i potencijalno kontradiktornih postupaka.

1.5.3. *Pouke iz prijašnjih sličnih iskustava*

Primjena načela uzajamnog priznavanja, koje proizlazi iz sudske prakse Suda, bila je predmet nekoliko komunikacija o tumačenju i Uredbe (EZ) br. 764/2008. Uredbom je uvedeno nekoliko postupovnih jamstava čija je svrha olakšati primjenu načela uzajamnog priznavanja. Usprkos tome, primjena načela i dalje je upitna. Većina gospodarskih subjekata ili nije svjesna načela ili se njime ne koristi. S druge strane, nacionalna tijela oklijevaju odobriti pristup tržištu za proizvode koji su već zakonito stavljeni na tržište u drugoj državi članici i na koje se može primijeniti uzajamno

priznavanje. Nadalje, zbog nedostatka pouzdanih podataka vrlo je teško ocijeniti kako načelo utječe na unutarnje tržište.

1.5.4. Usklađenost i moguća sinergija s drugim odgovarajućim instrumentima

Prijedlog nadopunjuje niz inicijativa u području slobodnog kretanja robe i u skladu je s njima; primjeri su Direktiva (EU) 2015/1535 o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih propisa i pravila o uslugama informacijskog društva, Direktiva 2001/95/EZ o općoj sigurnosti proizvoda, Uredba (EU) br. 305/2011 o građevnim proizvodima, mreža SOLVIT i zakonodavstvo EU-a o usklađivanju.

1.6. Trajanje i financijski utjecaj

Prijedlog/inicijativa **ograničenog trajanja**

– Prijedlog/inicijativa na snazi od [DD/MM]GGGG do [DD/MM]GGGG

– Financijski utjecaj od GGGG do GGGG

Prijedlog/inicijativa **neograničenog trajanja**

– Provedba s razdobljem uspostave od 2018. do 2020.

– nakon čega slijedi redovna provedba.

1.7. Planirane metode upravljanja³⁷

Izravno upravljanje Komisije

– koje obavljaju njezini odjeli, uključujući njezino osoblje u delegacijama Unije;

– koje obavljaju izvršne agencije

Podijeljeno upravljanje s državama članicama

Neizravno upravljanje delegiranjem zadaća provedbe:

– trećim zemljama ili tijelima koja su one odredile;

– međunarodnim organizacijama i njihovim agencijama (navesti);

– EIB-u i Europskom investicijskom fondu;

– tijelima na koja se upućuje u člancima 208. i 209. Financijske uredbe;

– tijelima javnog prava;

– tijelima uređenima privatnim pravom koja pružaju javne usluge u mjeri u kojoj daju odgovarajuća financijska jamstva;

– tijelima uređenima privatnim pravom države članice kojima je povjerena provedba javno-privatnog partnerstva i koja daju odgovarajuća financijska jamstva;

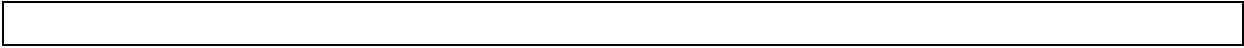
– osobama kojima je povjerena provedba posebnih aktivnosti u ZVSP-u u skladu s glavom V. UEU-a i koje su navedene u odgovarajućem temeljnom aktu.

– *Ako je označeno više načina upravljanja, pojedinosti navesti u odjeljku „Napomene”.*

Napomene

³⁷

Informacije o načinima upravljanja i upućivanju na Financijsku uredbu dostupne su na internetskim stranicama BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. MJERE UPRAVLJANJA

2.1. Pravila nadzora i izvješćivanja

Navesti učestalost i uvjete.

Svaki pet godina Komisija preispituje primjenu ove Uredbe i o tome dostavlja izvješće Europskom parlamentu i Vijeću. U izvješću se ocjenjuje funkcioniranje Uredbe i načela uzajamnog priznavanja te njihov utjecaj na slobodno kretanje robe i na unutarnje tržište robe na temelju povratnih informacija prikupljenih od dionika, uključujući relevantne informacije iz država članica.

2.2. Sustav upravljanja i kontrole

2.2.1. Utvrđeni rizik/rizici

Postoje određeni tehnički rizici povezani s uvođenjem informatičkog alata koji bi trebao olakšati komunikaciju i obavješćivanje o administrativnim odlukama o uskraćivanju ili ograničavanju pristupa tržištu. Međutim, Komisija je vlasnik informatičkog alata koji će se upotrebljavati za svrhe prijedloga te je odgovorna za njegovo funkcioniranje, održavanje i razvoj. Sustav razvija i udumljava interni dobavljač, čime se jamči visoka razina kontinuiteta poslovanja.

2.2.2. Informacije o uspostavi sustava unutarnje kontrole

Kako bi se ublažili rizici navedeni u točki 2.2.1., Komisija će organizirati redovite sastanke s državama članicama i osigurati osposobljavanje i usmjeravanje kako bi se omogućila nesmetana i lagana provedba prijedloga.

2.2.3. Procjena troškova i koristi kontrola i procjena očekivane razine rizika od pogreške

Rizici navedeni u točki 2.2.1. rješavat će se pružanjem pomoći i informacija uključenim dionicima.

2.3. Mjere za sprečavanje prijevara i nepravilnosti

Navesti postojeće ili predviđene mjere za sprečavanje i zaštitu.

U svrhu suzbijanja prijevare, korupcije i drugih nezakonitih aktivnosti, odredbe koje se obično primjenjuju na aktivnosti Komisije, uključujući Uredbu (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF), primjenjivat će se bez ograničenja u kontekstu jedinstvenog digitalnog pristupnika.

3. PROCIJENJENI FINANCIJSKI UTJECAJ PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

3.1. Naslovi višegodišnjeg financijskog okvira i proračunskih linija rashoda na koje se prijedlog/inicijativa odnosi

- Postojeće proračunske linije

Prema redosljedu naslova višegodišnjeg financijskog okvira i proračunskih linija.

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	Proračunska linija	Vrsta rashoda	Doprinos			
			zemalja EFTA- ³⁹ e	zemalja kandidatkinja ⁴⁰	trećih zemalja	u smislu članka 21. stavka 2. točke (b) Financijske uredbe
	0203 Unutarnje tržište robe i usluga	Dif./Nedif. 38				
	020301 Funkcioniranje i razvoj unutarnjeg tržišta robe i usluga	Dif.	DA	NE	NE	NE

³⁸ Dif. = diferencirana odobrena sredstva; Nedif. = nediferencirana odobrena sredstva.

³⁹ EFTA: Europsko udruženje slobodne trgovine.

⁴⁰ Zemlje kandidatkinje i, ako je primjenjivo, potencijalne zemlje kandidatkinje sa zapadnog Balkana.

3.2. Procijenjeni utjecaj na rashode

Ove će se mjere financirati odobrenim sredstvima koja su već predviđena u službenim financijskim programima Komisije i nisu potrebna dodatna sredstva.

3.2.1. Sažetak procijenjenog utjecaja na rashode

u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	Broj	02 03 Unutarnje tržište robe i usluga
---	------	--

GU: GROW			Godina 2018.	Godina 2019.	Godina 2020.	UKUPNO 2018. -2020.
• Odobrena sredstva za poslovanje						
02 03 01	Obveze	1	0,700	0,300		1,000
	Plaćanja	2	0,350	0,500	0,150	1,000
Broj proračunske linije	Obveze	1a				
	Plaćanja	2a				
Odobrena administrativna sredstva koja se financiraju iz omotnice za posebne programe ⁴¹						
Broj proračunske linije		3				
UKUPNA odobrena sredstva za GU GROW	Obveze	= 1+1a +3	0,700	0,300		1,000
	Plaćanja	= 2+2a +3	0,350	0,500	0,150	1,000

⁴¹

Tehnička i/ili administrativna pomoć i rashodi za potporu provedbi programa i/ili djelovanja EU-a (prijašnje linije „BA”), neizravnih istraživanja, izravnih istraživanja.

• UKUPNA odobrena sredstva za poslovanje	Obveze	4				
	Plaćanja	5				
• UKUPNA odobrena administrativna sredstva koja se financiraju iz omotnice za posebne programe		6				
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 1 višegodišnjeg financijskog okvira	Obveze	= 4 + 6	0,700	0,300		1,000
	Plaćanja	= 5 + 6	0,350	0,500	0,150	1,000

Ako prijedlog/inicijativa utječe na više naslova:

• UKUPNA odobrena sredstva za poslovanje	Obveze	4							
	Plaćanja	5							
• UKUPNA odobrena administrativna sredstva koja se financiraju iz omotnice za posebne programe		6							
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 1 – 4 višegodišnjeg financijskog okvira (referentni iznos)	Obveze	= 4 + 6							
	Plaćanja	= 5 + 6							

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	5	„Administrativni rashodi”
---	----------	---------------------------

u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

	Godina 2018.	Godina 2019.	Godina 2020.	Godina	Sljedeće godine	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja utjecaja (vidjeti točku 1.6.)	UKUPNO 2019.–2020.
GU: GROW							
• Ljudski resursi		0,690	0,690				1,380
• Ostali administrativni rashodi		0,135	0,195				0,330
UKUPNO GU GROW		0,825	0,885				1,710

UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 5 višegodišnjeg financijskog okvira	(ukupne preuzete obveze = ukupna plaćanja)		0,825	0,885				1,710
--	---	--	-------	-------	--	--	--	--------------

u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

		Godina 2018.	Godina 2019.	Godina 2020.	Godina N+3	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja utjecaja (vidjeti točku 1.6.)	UKUPNO
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 1 – 5 višegodišnjeg financijskog okvira	Obveze	0,700	1,125	0,885			2,710
	Plaćanja	0,350	1,325	1,035			2,710

3.2.2. Procijenjeni utjecaj na odobrena sredstva za poslovanje

- Za prijedlog/inicijativu nisu potrebna odobrena sredstva za poslovanje
- Za prijedlog/inicijativu potrebna su odobrena sredstva za poslovanje kako je navedeno u nastavku:

Odobrena sredstva za preuzete obveze u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

Navesti ciljeve i rezultate	Vrsta ⁴²	Prosječni trošak	Godina 2018.		Godina 2019.		Godina 2020.		Sljedeće godine		Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja utjecaja (vidjeti točku 1.6.)						UKUPNO 2018.–2020.		
			Br.	Trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Ukupni broj
POSEBNI CILJ br. 1 ⁴³ Poboljšavanje suradnje među kontaktnim točkama			REZULTATI																
– Rezultat	Razmjena dužnosnika ⁴⁴		5	0,200	10	0	15	0	15	150									0,200
– Rezultat	Vizualni identitet kontaktnih točaka za proizvode		1	0,100		0		0											0,100
Međuzbroj za posebni cilj br. 1			6	0,300	10	0	15		15	150								46	0,300
POSEBNI CILJ br. 2 Povećanje osviještenosti o uzajamnom priznavanju																			
– Rezultat	Osposobljavanje		20	0,400	40	0,300	40	0										100	0,700

⁴² Rezultati se odnose na proizvode i usluge koji se isporučuju (npr.: broj financiranih studentskih razmjena, kilometri izgrađenih prometnica itd.).

⁴³ Na način opisan u odjeljku 1.4.2. „Posebni ciljevi...”

⁴⁴ Obveza iz 2018. i provedba u razdoblju 2018.-2020.

Međuzbroj za posebni cilj br. 1	20	0,400	40	0,300	40	0									100	0,700
UKUPNI TROŠAK	26	0,700	50	0,300	45	0									146	1,000

3.2.3. Procijenjeni utjecaj na odobrena administrativna sredstva

3.2.3.1. Sažetak

- Za prijedlog/inicijativu nisu potrebna odobrena administrativna sredstva
- Za prijedlog/inicijativu potrebna su odobrena administrativna sredstva kako je navedeno u nastavku:

u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

	Godina 2019.	Godina 2020.	Godina	Sljedeće godine	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja utjecaja (vidjeti točku 1.6.)	UKUPNO (2019.– 2020.)
--	-----------------	-----------------	--------	--------------------	--	-----------------------------

NASLOV 5 višegodišnjeg financijskog okvira	0203	0203					
Ljudski resursi	0,690	0,690					0,138
Ostali administrativni rashodi	0,135	0,195					0,330
Međubroj za NASLOV 5 višegodišnjeg financijskog okvira	0,825	0,885					1,710

Izvan NASLOVA 5⁴⁵ višegodišnjeg financijskog okvira							
Ljudski resursi							
Ostali administrativni rashodi							
Međubroj izvan NASLOVA 5 višegodišnjeg financijskog okvira							

UKUPNO	0,825	0,885					1,710
---------------	--------------	--------------	--	--	--	--	--------------

Potrebna odobrena administrativna sredstva pokrit će se odobrenim sredstvima glavne uprave koja su već dodijeljena za upravljanje djelovanjem i/ili su preraspoređena unutar glavne uprave te, prema potrebi, bilo kojim dodatnim sredstvima koja se mogu dodijeliti nadležnoj glavnoj upravi u okviru godišnjeg postupka dodjele sredstava uzimajući u obzir proračunska ograničenja.

⁴⁵ Tehnička i/ili administrativna pomoć i rashodi za potporu provedbi programa i/ili djelovanja EU-a (prijasne linije „BA”), neizravnih istraživanja, izravnih istraživanja.

3.2.3.2. Procijenjene potrebe u pogledu ljudskih resursa

- Za prijedlog/inicijativu nisu potrebni ljudski resursi.
- Za prijedlog/inicijativu potrebni su sljedeći ljudski resursi:

Procjenu navesti u ekvivalentima punog radnog vremena

	Godina 2019.	Godina 2020.	Godina	Sljedeće godine	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja utjecaja (vidjeti točku 1.6.)
•Radna mjesta prema planu radnih mjesta (dužnosnici i privremeni djelatnici)					
XX 01 01 01 (sjedište i predstavništva Komisije)	5	5			
XX 01 01 02 (delegacije)					
XX 01 05 01 (Neizravno istraživanje)					
10 01 05 01 (Izravno istraživanje)					
•Vanjsko osoblje (u ekvivalentu punog radnog vremena: EPRV)⁴⁶					
XX 01 02 01 (UO, UNS, UsO iz „globalne omotnice”)					
XX 01 02 02 (UO, LO, UNS, UsO i MSD u delegacijama)					
XX 01 04 yy ⁴⁷	– u sjedištu				
	– u delegacijama				
xx 01 05 02 (UO, UNS, UsO – neizravno istraživanje)					
10 01 05 02 (UO, UNS, UsO – izravno istraživanje)					
Ostale proračunske linije (navesti)					
UKUPNO	5	5			

xx se odnosi na odgovarajuće područje politike ili glavu proračuna.

Potrebe za ljudskim resursima pokrit će se osobljem kojemu je već povjereno upravljanje djelovanjem i/ili koje je preraspoređeno unutar glavne uprave te, prema potrebi, bilo kojim dodatnim sredstvima koja se mogu dodijeliti nadležnoj glavnoj upravi u okviru godišnjeg postupka dodjele sredstava uzimajući u obzir proračunska ograničenja.

Opis zadaća:

Dužnosnici i privremeno osoblje	<ul style="list-style-type: none"> – razvoj, primjena i praćenje politike EU-a o uzajamnom priznavanju – provedba nove Uredbe o uzajamnom priznavanju robe – provedba Akcijskog plana o uzajamnom priznavanju robe kako je utvrđen u Strategiji jedinstvenog tržišta [COM(2015) 550]
Vanjsko osoblje	

⁴⁶ UO = ugovorno osoblje; LO = lokalno osoblje; UNS = upućeni nacionalni stručnjaci; UsO = ustupljeno osoblje; MSD = mladi stručnjaci u delegacijama.

⁴⁷ U okviru gornje granice za vanjsko osoblje iz odobrenih sredstava za poslovanje (prijašnje linije „BA”).

3.2.4. *Usklađenost s tekućim višegodišnjim financijskim okvirom*

- Prijedlog/inicijativa u skladu je s postojećim višegodišnjim financijskim okvirom.
- Prijedlog/inicijativa povlači za sobom reprogramiranje relevantnog naslova višegodišnjeg financijskog okvira.

Kako bi se pokrila dodatna odobrena sredstva, bit će potrebna barem djelomična preraspodjela, koja će se provesti tijekom godišnjeg proračunskog postupka.

- Za prijedlog/inicijativu potrebna je primjena instrumenta za financijsku fleksibilnost ili revizija višegodišnjeg financijskog okvira.

Objasniti što je potrebno te navesti odgovarajuće naslove i proračunske linije te iznose.

3.2.5. *Doprinos trećih osoba*

- Prijedlogom/inicijativom ne predviđa se sudjelovanje trećih osoba u financiranju.

3.3. Procijenjeni utjecaj na prihode

- Prijedlog/inicijativa nema financijski utjecaj na prihode.
- Prijedlog/inicijativa ima sljedeći financijski utjecaj:
 - na vlastita sredstva
 - na razne prihode

u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

Proračunska linija u okviru prihoda:	Odobrena sredstva dostupna za tekuću proračunsku godinu	Utjecaj prijedloga/inicijative ⁴⁸					Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja utjecaja (vidjeti točku 1.6.)		
		Godina N	Godina N+1	Godina N+2	Godina N+3				
Članak									

Za razne namjenske prihode navesti odgovarajuće proračunske linije rashoda.

Navesti metodu izračuna utjecaja na prihode.

⁴⁸

Kad je riječ o tradicionalnim vlastitim sredstvima (carine, pristojbe na šećer) navedeni iznosi moraju biti neto iznosi, to jest bruto iznosi umanjeni za 25 % na ime troškova naplate.

PRILOG

Naslov prijedloga/inicijative:

Uredba Europskog parlamenta i Vijeća o uzajamnom priznavanju robe

- (1) BROJ I TROŠAK LJUDSKIH RESURSA KOJI SE SMATRAJU NUŽNIMA
- (2) TROŠAK DRUGIH ADMINISTRATIVNIH RASHODA
- (3) METODE IZRAČUNA PRIMIJENJENE NA PROCJENU TROŠKOVA
 - (a) Ljudski resursi
 - (b) Ostali administrativni rashodi

Zakonodavni financijski izvještaj mora biti popraćen ovim prilogom kada se pokreće savjetovanje među službama.

Tablice s podacima koriste se kao izvor za tablice sadržane u zakonodavnom financijskom izvještaju. Namijenjene su strogo za internu uporabu u Komisiji.

(1) Troškovi ljudskih potencijala koji se smatraju nužnima

- Za prijedlog/inicijativu nisu potrebni ljudski resursi
 Za prijedlog/inicijativu potrebni su sljedeći ljudski resursi:

u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

NASLOV 5 višegodišnjeg financijskog okvira		Godina 2019.		Godina 2020.		Godina		Godina N+3		... unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja utjecaja (vidjeti točku 1.6.)		UKUPNO	
		EPRV	Odobrena sredstva	EPRV	Odobrena sredstva	EPRV	Odobrena sredstva	EPRV	Odobrena sredstva	EPRV	Odobrena sredstva	EPRV	Odobrena sredstva
• Radna mjesta prema planu radnih mjesta (dužnosnici i privremeni djelatnici)													
XX 01 01 01 (sjedište i predstavništva Komisije)	AD	5	690.000 EUR	5	690.000 EUR								
	AST												
XX 01 01 02 (u delegacijama Unije)	AD												
	AST												
• Vanjsko osoblje ⁴⁹													
XX 01 02 01 („globalna omotnica“)	UO												
	UNS												
	UsO												
XX 01 02 02 (u delegacijama Unije)	UO												
	LO												
	UNS												
	UsO												
	MSD												
Ostale proračunske linije (navesti)													
Međuzbroj – NASLOV 5 višegodišnjeg financijskog okvira		5	690.000 EUR	5	690.000 EUR								

XX se odnosi na odgovarajuće područje politike ili glavu proračuna.

⁴⁹ UO = ugovorno osoblje; LO = lokalno osoblje; UNS = upućeni nacionalni stručnjaci; UsO = ustupljeno osoblje; MSD = mladi stručnjaci u delegacijama.

Potrebe za ljudskim resursima pokrit će se osobljem kojemu je već povjereno upravljanje djelovanjem i/ili koje je preraspoređeno unutar glavne uprave te, prema potrebi, bilo kojim dodatnim sredstvima koja se mogu dodijeliti nadležnoj glavnoj upravi u okviru godišnjeg postupka dodjele sredstava uzimajući u obzir proračunska ograničenja.

Izvan NASLOVA 5 višegodišnjeg financijskog okvira	Godina N		Godina N+1		Godina N+2		Godina N+3		... unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja utjecaja (vidjeti točku 1.6.)		UKUPNO		
	EPRV	Odobrena sredstva	EPRV	Odobrena sredstva	EPRV	Odobrena sredstva	EPRV	Odobrena sredstva	EPRV	Odobrena sredstva	EPRV	Odobrena sredstva	
• Radna mjesta prema planu radnih mjesta (dužnosnici i privremeni djelatnici)													
10 01 05 02 (Izravno istraživanje)	AD												
	AST												
XX 01 05 01 (Neizravno istraživanje)	AD												
	AST												
• Vanjsko osoblje ⁵⁰													
XX 01 04 yy U okviru gornje granice za vanjsko osoblje iz odobrenih sredstava za poslovanje (prijašnje linije „BA“).	– u sjedištu	UO											
		UNS											
		UsO											
	– u delegacijama Unije	UO											
		LO											
		UNS											
		UsO											
	MSD												
XX 01 05 02 (Neizravno istraživanje)	UO												
	UNS												
	UsO												
10 01 05 02 (Izravno istraživanje)	UO												
	UNS												
	UsO												
Ostale proračunske linije (<i>navesti</i>)													
Međuzbroj – izvan NASLOVA 5 višegodišnjeg financijskog okvira													
XX se odnosi na odgovarajuće područje politike ili glavu proračuna. UKUPNO													

Potrebe za ljudskim resursima pokrit će se osobljem kojemu je već povjereno upravljanje djelovanjem i/ili koje je preraspoređeno unutar glavne uprave te, prema potrebi, bilo kojim dodatnim sredstvima koja se mogu dodijeliti nadležnoj glavnoj upravi u okviru godišnjeg postupka dodjele sredstava uzimajući u obzir proračunska ograničenja.

⁵⁰

UO = ugovorno osoblje; LO = lokalno osoblje; UNS = upućeni nacionalni stručnjaci; UsO = ustupljeno osoblje; MSD = mladi stručnjaci u delegacijama.

(2) Trošak drugih administrativnih rashoda

 Za prijedlog/inicijativu nisu potrebna odobrena administrativna sredstva Za prijedlog/inicijativu potrebna su odobrena administrativna sredstva kako je navedeno u nastavku:*u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)*

	Godina 2019.	Godina 2020.	Godina	Sljedeće godine	... unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja utjecaja (vidjeti točku 1.6.).			UKUPNO 2019.–2020.
NASLOV 5 višegodišnjeg financijskog okvira								
U sjedištu:								
02.010211.00.01.10 – Troškovi službenih putovanja i reprezentacije	0,005	0,005						
02.010211.00.02.20 – Troškovi konferencija i sastanaka	0,030	0,090						
XX 01 02 11 03 – Odbori ⁵¹								
XX 01 02 11 04 – Studije i savjetovanja								
02 03 01 – Informacijski sustavi i sustavi upravljanja	0,100	0,100						
XX 01 03 01 – IKT oprema i usluge ⁵²								
Ostale proračunske linije (<i>navesti prema potrebi</i>)								
U delegacijama Unije								
XX 01 02 12 01 – Troškovi službenih putovanja, konferencija i reprezentacije								
XX 01 02 12 02 – Dodatna izobrazba osoblja								
XX 01 03 02 01 – Nabava, najam i povezani rashodi								
XX 01 03 02 02 – Oprema, namještaj, uredski materijal i usluge								
Međubroj za NASLOV 5 višegodišnjeg financijskog okvira	0,135	0,195						0,330

XX se odnosi na odgovarajuće područje politike ili glavu proračuna.⁵¹ Navesti vrstu odbora i skupinu kojoj pripada.⁵² IKT: Informacijske i komunikacijske tehnologije: obvezno savjetovanje s Glavnom upravom za informatiku (DIGIT).

u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

	Godina N	Godina N+1	Godina N+2	Godina N+3	... unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja utjecaja (vidjeti točku 1.6.).				UKUPNO
Izvan NASLOVA 5 višegodišnjeg financijskog okvira									
XX 01 04 yy – Rashodi za tehničku i administrativnu potporu (isključujući vanjsko osoblje) iz odobrenih sredstava za poslovanje (prijašnje linije „BA”)									
– u sjedištu									
– u delegacijama Unije									
XX 01 05 03 – Ostali rashodi za upravljanje za neizravno istraživanje									
10 01 05 03 – Ostali rashodi za upravljanje za izravno istraživanje									
Ostale proračunske linije (navesti prema potrebi)									
Međuzbroj – izvan NASLOVA 5 višegodišnjeg financijskog okvira									

XX se odnosi na odgovarajuće područje politike ili glavu proračuna.

UKUPNO NASLOV 5 i izvan NASLOVA 5 višegodišnjeg financijskog okvira									
---	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Potrebna odobrena administrativna sredstva pokrit će se odobrenim sredstvima glavne uprave koja su već dodijeljena za upravljanje djelovanjem i/ili su preraspoređena unutar glavne uprave te, po potrebi, bilo kojim dodatnim sredstvima koja se mogu dodijeliti nadležnoj glavnoj upravi u okviru godišnjeg postupka dodjele sredstava uzimajući u obzir postojeća proračunska ograničenja.

(3) Metode izračuna primijenjene na procjenu troškova

(a) Ljudski resursi

U ovom se dijelu opisuje način izračuna primijenjen na procjenu ljudskih potencijala koji se smatraju nužnima (predviđeno radno opterećenje, uključujući posebne poslove (radni profili Sysper 2), kategorije osoblja i odgovarajući prosječni troškovi)

NASLOV 5 višegodišnjeg financijskog okvira
Napomena: prosječni troškovi za svaku kategoriju osoblja u sjedištu dostupni su na BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx
<ul style="list-style-type: none">• Dužnosnici i privremeno osoblje Prosječni trošak za dužnosnika (izražen kao ekvivalent punog radnog vremena (EPRV) iznosi 138 000 EUR.
<ul style="list-style-type: none">• Vanjsko osoblje

Izvan NASLOVA 5 višegodišnjeg financijskog okvira
<ul style="list-style-type: none">• Samo radna mjesta koja se financiraju iz proračuna za istraživanje
<ul style="list-style-type: none">• Vanjsko osoblje

(b) Ostali administrativni rashodi

Navesti pojedinosti načina izračuna koji se primjenjuje za svaku proračunsku liniju te posebno pretpostavke koje su u pozadini (npr. broj sastanaka godišnje, prosječni troškovi itd.)

NASLOV 5 višegodišnjeg financijskog okvira
Godišnje je predviđeno pet službenih putovanja, a prosječan trošak jednog putovanja je 1 000 EUR. Prosječni trošak za konferenciju / sastanak stručnjaka je 30 000 EUR.

Izvan NASLOVA 5 višegodišnjeg financijskog okvira

Bruxelles, 19.12.2017.
COM(2017) 796 final

ANNEX 1

PAKET O ROBI

PRILOG

Prijedlogu

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

**o uzajamnom priznavanju robe koja se zakonito stavlja na tržište
u drugoj državi članici**

PRILOG

Izjava o uzajamnom priznavanju za svrhe Uredbe [XXX/YYYY]

1. Jedinstvena identifikacijska oznaka robe ili vrste robe: [*Napomena: unesite broj robe ili drugu referentnu oznaku koja na jedinstven način identificira robu ili vrstu robe*]
2. Ime i adresa proizvođača ili njegova ovlaštenog zastupnika:
3. Opis robe ili vrste robe koja je predmet izjave: [*Napomena: opis treba biti dovoljno detaljan da se roba može identificirati radi sljedivosti. Kad je prikladno, opisu se može priložiti fotografija.*]
4. *Izjava i informacije o zakonitosti stavljanja na tržište robe ili vrste robe:*
 - 4.1. Prethodno opisana roba ili vrsta robe u skladu je s relevantnim propisima koji se primjenjuju u državi članici navedenoj u nastavku: Naslovi pojedinih relevantnih propisa koji se primjenjuju u toj državi članici:
 - 4.2. Referentna oznaka postupka ocjenjivanja sukladnosti koji se primjenjuje za robu ili vrstu robe i/ili eventualnih testiranja koje je provelo tijelo za ocjenjivanje sukladnosti (*ako je taj postupak proveden ili ako su takva testiranja provedena*):
5. *Izjava i informacije o stavljanju na tržište robe ili vrste robe:*
 - 5.1. Roba ili vrsta robe koja se stavlja na raspolaganje krajnjim korisnicima na domaćem tržištu u državi članici.
 - 5.2. Informacija da je roba ili vrsta robe stavljena na raspolaganje krajnjim korisnicima u toj državi članici, uključujući pojedinosti o dotičnoj državi članici i datum kad je roba prvi put stavljena na raspolaganje krajnjim korisnicima na domaćem tržištu u toj državi članici:
6. Sve dodatne informacije koje se smatraju relevantnima za ocjenu stavlja li se roba ili vrste robe zakonito na tržište u toj državi članici.
7. Ova se izjava izdaje pod isključivom odgovornošću potpisnika:

Potpisano za i u ime:

(mjesto i datum izdavanja):

(ime, funkcija) (potpis):

Ako drugi gospodarski subjekt ispunjava točku 5.:

Potpisano za i u ime:

(mjesto i datum izdavanja)

(ime, funkcija) (potpis)